

Dansk udgave

Retsforskrifter

 51. årgang
29. januar 2008

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 75/2008 af 28. januar 2008 om fremgangsmåder til forenkling af udstedelsen eller udfærdigelsen i Fællesskabet af oprindelsesbeviser og udstedelsen af visse godkendte eksporttilladelser i henhold til bestemmelserne om præferencehandelsordningerne mellem Det Europæiske Fællesskab og visse lande ⁽¹⁾** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 76/2008 af 28. januar 2008 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 4
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 77/2008 af 28. januar 2008 om fastsættelse af leveringsforpligtelserne for rørsukker, der importeres i henhold til AVS-protokollen og aftalen med Indien, for leveringsperioden 2007/08** 6

DIREKTIVER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (kodificeret udgave) ⁽¹⁾** 8
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/2/EF af 15. januar 2008 om synsfelt og forrudeviskere for landbrugs- og skovbrugshjultraktorer (kodificeret udgave) ⁽¹⁾** 30

FORRETNINGSORDENER OG PROCESREGLEMENTER

★ Ændringer i Domstolens procesreglement 39

II Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

Rådet

2008/79/EF, Euratom:

★ Rådets afgørelse af 20. december 2007 om ændring af protokollen vedrørende statuten for Domstolen 42

★ Erklæring 44

Kommissionen

2008/80/EF:

★ Kommissionens beslutning af 21. december 2007 om Republikken Østrigs nationale bestemmelser om visse fluorholdige drivhusgasser (meddelt under nummer K(2007) 6646) ⁽¹⁾ 45

AFTALER

Rådet

★ Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Moldova om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse 51

★ Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Montenegro om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse 51

★ Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Serbien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse 51

★ Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse 51

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

★ Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Bosnien-Hercegovina om tilbagesøgelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse	52
★ Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine om tilbagesøgelse af personer	52
★ Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Albanien om lettelse af udstedelsen af visa	52
★ Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Bosnien-Hercegovina om lettelse af udstedelsen af visa	52
★ Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Montenegro om lettelse af udstedelsen af visa	52
★ Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om lettelse af udstedelsen af visa	53
★ Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Serbien om lettelse af udstedelsen af visa	53
★ Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Moldova om lettelse af udstedelsen af visa	53
★ Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine om lettelse af udstedelsen af visa	53

III Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT V I EU-TRAKTATEN

★ Rådets fælles holdning 2008/81/FUSP af 28. januar 2008 om ændring af fælles holdning 98/409/FUSP vedrørende Sierra Leone	54
--	----

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 75/2008

af 28. januar 2008

om fremgangsmåder til forenkling af udstedelsen eller udfærdigelsen i Fællesskabet af oprindelsesbeviser og udstedelsen af visse godkendte eksporttilladelser i henhold til bestemmelserne om præferencehandelsordningerne mellem Det Europæiske Fællesskab og visse lande

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 1207/2001 om fremgangsmåder til forenkling af udstedelsen eller udfærdigelsen i Fællesskabet af oprindelsesbeviser og udstedelsen af visse godkendte eksporttilladelser i henhold til bestemmelserne om præferencehandelsordningerne mellem Det Europæiske Fællesskab og visse lande⁽¹⁾ er der fastsat bestemmelser om den korrekte udstedelse/udfærdigelse af oprindelsesbeviser i forbindelse med eksport af varer fra Fællesskabet som led i dets præferencehandelsforbindelser med visse tredjelande.
- (2) Bilag III og IV til forordning (EF) nr. 1207/2001 bør ændres for at sikre en korrekt angivelse af materialers oprindelse, når de i Fællesskabet benyttes til fremstilling af varer med oprindelsesstatus.

- (3) Forordning (EF) nr. 1207/2001 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1207/2001 foretages følgende ændringer:

- 1) Bilag III erstattes af teksten i bilag I til nærværende forordning.
- 2) Bilag IV erstattes af teksten i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 2

Leverandørerklæringer for varer uden præferenceoprindelsesstatus udfærdiget inden datoen for denne forordnings ikrafttræden forbliver gyldige.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. januar 2008.

På Rådets vegne

D. RUPEL

Formand

⁽¹⁾ EFT L 165 af 21.6.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1617/2006 (EUT L 300 af 31.10.2006, s. 5).

BILAG I

»BILAG III

Leverandørerklæring for varer uden præferenceoprindelsesstatus

Ved udfærdigelsen af leverandørerklæringen, som følger nedenfor, skal man være opmærksom på fodnoterne. Det er dog ikke nødvendigt at gengive disse.

ERKLÆRING

Undertegnede leverandør af de i vedlagte dokument omhandlede varer erklærer, at:

- 1) følgende materialer, der ikke har præferenceoprindelsesstatus, er blevet anvendt i Fællesskabet ved fremstillingen af disse varer:

Beskrivelse af de leverede varer ⁽¹⁾	Beskrivelse af anvendte materialer uden oprindelsesstatus	HS-position for anvendte materialer uden oprindelsesstatus ⁽²⁾	Værdien af anvendte materialer uden oprindelsesstatus ⁽³⁾
			I alt:

- 2) alle øvrige materialer, der er anvendt i Fællesskabet ved fremstillingen af disse varer, har oprindelse i ... ⁽⁴⁾ og opfylder bestemmelserne i præferencehandelsordningerne med ... ⁽⁵⁾, og

jeg erklærer, at: ⁽⁶⁾

kumulation er anvendt med (land/lande)

kumulation ikke er anvendt

Jeg forpligter mig til på toldmyndighedernes forlangende at fremlægge yderligere dokumentation til støtte for denne erklæring.

..... ⁽⁷⁾

..... ⁽⁸⁾

..... ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Når fakturaen, overleveringsbeviset eller andre handelsdokumenter, som erklæringen er vedlagt, vedrører forskellige former for varer, eller varer, som ikke indeholder samme andel af materialer uden oprindelsesstatus, skal leverandøren på tydelig vis gøre opmærksom herpå.

Eksempel:

Dokumentet vedrører forskellige modeller af elektriske motorer under position 8501, der indgår i fremstillingen af vaskemaskiner under position 8450. Arten og værdien af materialer uden oprindelsesstatus, der anvendes ved fremstillingen af motorerne, varierer i de forskellige modeller. De forskellige modeller skal angives separat i kolonne 1 i skemaet, og oplysningerne i de andre kolonner skal ligeledes angives separat, således at vaskemaskineproducenten kan angive de enkelte produkters korrekte oprindelsesstatus, alt efter hvilken form for motor de er forsynet med.

⁽²⁾ Skal kun udfyldes, hvis det er af betydning for dokumentet.

Eksempel:

Reglerne for beklædningsgenstande under ex kapitel 62 tillader anvendelsen af garn uden oprindelsesstatus. Hvis en fransk garnproducent således anvender stof, der er fremstillet i Portugal af garn uden oprindelsesstatus, behøver den portugisiske leverandør blot at angive »garn« som vare uden oprindelsesstatus i kolonne 2 i erklæringen, HS-positionen og værdien af garnet er irrelevant.

En virksomhed, der fremstiller tråd under HS-position 7217 af stangjern uden oprindelsesstatus skal anføre »stangjern« i kolonne 2. Hvis tråden skal indarbejdes i en maskine, for hvilken oprindelsesreglerne indeholder en procentvis øvre grænse for værdien af anvendte materialer uden oprindelsesstatus, skal værdien af stangjernet angives i kolonne 4.

⁽³⁾ »Værdi« skal forstås som den toldmæssige værdi af materialerne på tidspunktet for importen eller, hvis denne er ukendt, og der ikke kan indhentes oplysninger herom, den første kendte pris, der er betalt for materialerne i Fællesskabet.

For hver type materiale uden oprindelsesstatus, der er anvendt, skal angives den nøjagtige værdi pr. enhed af den vare, der er anført i kolonne 1.

⁽⁴⁾ Fællesskabet, land, landegruppe eller territorium, som varerne har oprindelse i.

⁽⁵⁾ Land, landegruppe eller territorium.

⁽⁶⁾ Udfyldes om nødvendigt kun for varer med præferenceoprindelsesstatus i forbindelse med præferencehandelsforbindelser med et af de lande, der er omhandlet i artikel 3 og 4 i den relevante oprindelsesprotokol, som pan-Euro-Middelhavsordningen for kumulation af oprindelse anvendes sammen med.

⁽⁷⁾ Angivelse af sted og dato.

⁽⁸⁾ Navn og stilling samt virksomhedens navn og adresse.

⁽⁹⁾ Underskrift.

BILAG II

»BILAG IV

Stående leverandørerklæring for varer uden præferenceoprindelsesstatus

Ved udfærdigelsen af leverandørerklæringen, som følger nedenfor, skal man være opmærksom på fodnoterne. Det er dog ikke nødvendigt at gengive disse.

ERKLÆRING

Undertegnede, der regelmæssigt leverer de varer, der er omfattet af dette dokument, til (1), erklærer hermed, at:

1. følgende materialer, der ikke har præferenceoprindelsesstatus, er blevet anvendt i Fællesskabet ved fremstillingen af disse varer:

Beskrivelse af de leverede varer (2)	Beskrivelse af anvendte materialer uden oprindelsesstatus	HS-position for anvendte materialer uden oprindelsesstatus (3)	Værdien af anvendte materialer uden oprindelsesstatus (4)
			I alt:

2. alle øvrige materialer, der er anvendt i Fællesskabet ved fremstillingen af disse varer, har oprindelse i ... (5) og opfylder bestemmelserne i præferencehandelsordningerne med ... (6), og

jeg erklærer, at (7):

- kumulation er anvendt med (land/lande)
 kumulation ikke er anvendt

Denne erklæring gælder for alle efterfølgende forsendelser af disse produkter i perioden fra til (8).

Jeg forpligter mig til straks at informere, hvis denne erklærings gyldighed ophører.

Jeg forpligter mig til på toldmyndighedernes forlangende at fremlægge yderligere dokumentation til støtte for denne erklæring.

..... (9)

..... (10)

..... (11)

(1) Kundens navn og adresse.

(2) Når fakturaen, overleveringsbeviset eller andre handelsdokumenter, som erklæringen er vedlagt, vedrører forskellige former for varer, eller varer, som ikke indeholder samme andel af materialer uden oprindelsesstatus, skal leverandøren på tydelig vis gøre opmærksom herpå.

Eksempel:

Dokumentet vedrører forskellige modeller af elektriske motorer under position 8501, der indgår i fremstillingen af vaskemaskiner under position 8450. Arten og værdien af materialer uden oprindelsesstatus, der anvendes ved fremstillingen af motorerne, varierer i de forskellige modeller. De forskellige modeller skal angives separat i kolonne 1 i skemaet, og oplysningerne i de andre kolonner skal ligeledes angives separat, således at vaskemaskineproducenten kan angive de enkelte produkters korrekte oprindelsesstatus, alt efter hvilken form for motor de er forsynet med.

(3) Skal kun udfyldes, hvis det er af betydning for dokumentet.

Eksempel:

Reglerne for beklædningsgenstande under ex kapitel 62 tillader anvendelsen af garn uden oprindelsesstatus. Hvis en fransk garnproducent således anvender stof, der er fremstillet i Portugal af garn uden oprindelsesstatus, behøver den portugisiske leverandør blot at angive »garn« som vare uden oprindelsesstatus i kolonne 2 i erklæringen, HS-positionen og værdien af garnet er irrelevant. En virksomhed, der fremstiller tråd under HS-position 7217 af stangjern uden oprindelsesstatus skal anføre »stangjern« i kolonne 2. Hvis tråden skal indarbejdes i en maskine, for hvilken oprindelsesreglerne indeholder en procentvis øvre grænse for værdien af anvendte materialer uden oprindelsesstatus, skal værdien af stangjernet angives i kolonne 4.

(4) »Værdi« skal forstås som den toldmæssige værdi af materialerne på tidspunktet for importen eller, hvis denne er ukendt, og der ikke kan indhentes oplysninger herom, den første kendte pris, der er betalt for materialerne i Fællesskabet.

For hver type materiale uden oprindelsesstatus, der er anvendt, skal angives den nøjagtige værdi pr. enhed af den vare, der er anført i kolonne 1.

(5) Fællesskabet, land, landegruppe eller territorium, som varerne har oprindelse i.

(6) Land, landegruppe eller territorium.

(7) Udfyldes om nødvendigt kun for varer med præferenceoprindelsesstatus i forbindelse med præferencehandelsforbindelser med et af de lande, der er omhandlet i artikel 3 og 4 i den relevante oprindelsesprotokol, som pan-Euro-Middelhavsordningen for kumulation af oprindelse anvendes sammen med.

(8) Angiv datoerne (højest en periode på 12 måneder).

(9) Angivelse af sted og dato.

(10) Navn og stilling samt virksomhedens navn og adresse.

(11) Underskrift.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 76/2008**af 28. januar 2008****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 138, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. januar 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. januar 2008.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 28. januar 2008 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	IL	154,9
	MA	47,4
	TN	132,6
	TR	87,1
	ZZ	105,5
0707 00 05	EG	190,8
	JO	178,8
	TR	119,1
	ZZ	162,9
0709 90 70	MA	78,2
	TR	150,9
	ZZ	114,6
0709 90 80	EG	121,8
	ZZ	121,8
0805 10 20	EG	46,2
	IL	49,2
	MA	71,2
	TN	59,9
	TR	77,4
	ZZ	60,8
0805 20 10	MA	104,0
	TR	104,0
	ZZ	104,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	84,1
	IL	71,4
	MA	152,6
	PK	48,1
	TR	86,0
	US	60,1
	ZZ	83,7
0805 50 10	EG	74,2
	IL	120,2
	TR	123,9
	ZZ	106,1
0808 10 80	CA	84,1
	CL	60,8
	CN	85,1
	MK	37,5
	US	109,9
	ZA	60,7
	ZZ	73,0
0808 20 50	CL	59,3
	CN	42,8
	TR	159,1
	US	110,7
	ZA	107,0
	ZZ	95,8

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19).
Koden »ZZ« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 77/2008**af 28. januar 2008****om fastsættelse af leveringsforpligtelserne for rørsukker, der importeres i henhold til AVS-protokollen og aftalen med Indien, for leveringsperioden 2007/08**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, særlig artikel 31, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 12 i Kommissionens forordning (EF) nr. 950/2006 af 28. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser for produktionsåret 2006/07, 2007/08 og 2008/09 for import og raffinering af sukkerprodukter i forbindelse med visse toldkontingenter og præferenceaftaler⁽²⁾ indeholder de nærmere regler for fastlæggelse af leveringsforpligtelserne til nultold af produkter henhørende under KN-kode 1701, udtrykt i hvidt sukker, ved import med oprindelse i lande, der har undertegnet AVS-protokollen og aftalen med Indien.

(2) Kommissionen har på grundlag af artikel 3 og 7 i AVS-protokollen, artikel 3 og 7 i aftalen med Indien og artikel 12, stk. 3, og artikel 14 og 15 i forordning (EF) nr. 950/2006 fastlagt leveringsforpligtelserne for leveringsperioden 2007/08 for hvert eksportland på basis af de foreliggende oplysninger.

(3) Kommissionens forordning (EF) nr. 505/2007⁽³⁾ har foreløbigt fastsat leveringsforpligtelserne for rørsukker, der importeres i henhold til AVS-protokollen og aftalen med Indien, for leveringsperioden 2007/08.

(4) Det er derfor nødvendigt at fastsætte leveringsforpligtelserne for 2007/08 i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 950/2006.

(5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Leveringsforpligtelserne ved import med oprindelse i lande, der har undertegnet AVS-protokollen og aftalen med Indien, af produkter henhørende under KN-kode 1701 udtrykt i hvidt sukker er for leveringsperioden 2007/08 fastsat i bilaget for de berørte eksportlande.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. januar 2008.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1260/2007 (EUT L 283 af 27.10.2007, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 178 af 1.7.2006, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 371/2007 (EUT L 92 af 3.4.2007, s. 6).

⁽³⁾ EUT L 119 af 9.5.2007, s. 22.

BILAG

Leveringsforpligtelser ved import af præferencesukker med oprindelse i lande, der har undertegnet AVS-protokollen og aftalen med Indien, for leveringsperioden 2007/08 udtrykt i hvidt sukker:

(tons)	
Lande, der har undertegnet AVS-protokollen og aftalen med Indien	Leveringsforpligtelser 2007/08
Barbados	32 864,83
Belize	53 741,88
Congo	10 186,10
Côte d'Ivoire	10 123,12
Fiji	162 656,25
Guyana	170 203,57
Indien	9 999,83
Jamaica	132 129,06
Kenya	5 017,07
Madagaskar	9 905,00
Malawi	19 898,32
Mauritius	476 789,70
Mozambique	5 965,92
Saint Kitts og Nevis	0,00
Surinam	0,00
Swaziland	117 368,72
Tanzania	9 672,60
Trinidad og Tobago	47 513,60
Uganda	0,00
Zambia	8 179,91
Zimbabwe	37 660,14
I alt	1 319 875,62

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2008/1/EF

af 15. januar 2008

om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening

(kodificeret udgave)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg (¹),

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 (²), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (³) er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder (⁴). Direktivet bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

(2) Målene og principperne for Fællesskabets miljøpolitik går, som fastlagt i traktatens artikel 174, navnlig ud på at forebygge, begrænse og, så vidt det er muligt, fjerne forurening, fortrinsvis ved kilden, og at sikre en forsigtig udnyttelse af naturressourcerne i overensstemmelse med princippet om, at forurenere betaler, og forebyggelsesprincippet.

(3) I femte handlingsprogram på miljøområdet, hvis hovedlinjer Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, godkendte i deres resolution af 1. februar 1993 om et program for Fællesskabets politik og virke inden for miljø og bæredygtig udvikling (⁵), blev der lagt særlig vægt på integreret forureningsbekæmpelse som et vigtigt led i processen frem mod en mere bæredygtig balance mellem menneskets aktiviteter og den samfundsøkonomiske udvikling på den ene side og naturens ressourcer og regenerationsevne på den anden side.

(4) Gennemførelsen af integreret forureningsbekæmpelse kræver handling på fællesskabsplan for at ændre og supplere gældende fællesskabsforskrifter vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af forurening fra industrianlæg.

(5) Ved Rådets direktiv 84/360/EØF af 28. juni 1984 om bekæmpelse af luftforurening fra industrianlæg (⁶) indførtes et generelt krav om forhåndsgodkendelse af drift eller væsentlige ændringer af industrianlæg, som kan forårsage luftforurening.

(6) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/11/EF af 15. februar 2006 om forurening, der er forårsaget af udledning af bestemte farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø (⁷) fastsattes krav om tilladelse til udledning af sådanne stoffer.

(7) Der findes ganske vist fællesskabsforskrifter om bekæmpelse af luftforurening og om forebyggelse eller begrænsning af udledning af farlige stoffer i vandmiljøet, men der har aldrig været fastsat tilsvarende forskrifter til forebyggelse eller begrænsning af emissioner til jord.

(¹) EUT C 97 af 28.4.2007, s. 12.

(²) Europa-Parlamentets udtalelse af 19.6.2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.12.2007.

(³) EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1).

(⁴) Jf. bilag VI, del A.

(⁵) EFT C 138 af 17.5.1993, s. 1.

(⁶) EFT L 188 af 16.7.1984, s. 20. Ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48).

(⁷) EUT L 64 af 4.3.2006, s. 52.

- (8) Særskilte strategier til bekæmpelse af emissioner til luft, vand eller jord hver for sig vil kunne fremme overførsel af forurening mellem de forskellige miljømedier frem for at beskytte miljøet som helhed.
- (9) Formålet med en integreret forureningsbekæmpelse er under hensyn til affaldshåndteringen at undgå udledninger til luft, vand og jord, overalt hvor dette er praktisk muligt, og, hvor det ikke er muligt, at begrænse dem for at opnå et højt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed.
- (10) Direktivet bør indføre en generel ramme for integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening. Det bør fastsætte de foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne gennemføre den integrerede forebyggelse og bekæmpelse af forureningen med henblik på at opnå et højt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed. Gennemførelsen af princippet om en bæredygtig udvikling bør fremmes ved en integreret forureningsbekæmpelse.
- (11) Bestemmelserne i dette direktiv bør anvendes, uden at det berører bestemmelserne i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽¹⁾. Hvis der ved meddelelsen af godkendelsen skal tages hensyn til oplysninger eller konklusioner, der er fremkommet ved anvendelsen af sidstnævnte direktiv, bør nærværende direktiv ikke berøre gennemførelsen af direktiv 85/337/EØF.
- (12) Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at driftslederen for de i dette direktiv omhandlede industrielle aktiviteter opfylder de generelle principper i visse grundlæggende krav. Det er i den forbindelse tilstrækkeligt, at de kompetente myndigheder tager hensyn til disse generelle principper, når de udarbejder godkendelsesvilkårene.
- (13) De foranstaltninger, der træffes i medfør af dette direktiv, skal anvendes på bestående anlæg for visse af bestemmelsernes vedkommende efter 30. oktober 2007 eller har for andres vedkommende skullet anvendes straks fra 30. oktober 1999.
- (14) For at behandle forureningsproblemerne så effektivt og rentabelt som muligt skal driftslederen tage hensyn til miljøet. De miljøhensyn, der tages, bør meddeles den eller de kompetente myndigheder, så de inden meddelelse af godkendelsen kan sikre sig, at der er truffet alle relevante foranstaltninger til forebyggelse eller bekæmpelse af forurening. Alt for forskellige ansøgningsprocedurer kan give anledning til forskellige miljøbeskyttelsesniveauer og forskellige grader af offentlig opmærksomhed. Ansøgningerne om godkendelse i henhold til dette direktiv bør derfor omfatte et minimum af oplysninger.
- (15) En tilstrækkelig samordning af godkendelsesproceduren og godkendelsesvilkårene mellem de kompetente myndigheder bør bidrage til at opnå det højest mulige beskyttelsesniveau for miljøet som helhed.
- (16) Den eller de kompetente myndigheder bør kun meddele eller ændre en godkendelse, såfremt der er truffet integrerede miljøbeskyttelsesforanstaltninger, for så vidt angår luft, vand og jord.
- (17) Godkendelsen bør omfatte alle de foranstaltninger, der er nødvendige for opfyldelsen af vilkårene i godkendelsen for således at nå et højt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed. Uden at godkendelsesproceduren berøres heraf, kan disse foranstaltninger ligeledes gøres til genstand for generelle bindende forskrifter.
- (18) Grænseværdier for emission, parametre eller tilsvarende tekniske foranstaltninger bør baseres på den bedste tilgængelige teknik, uden at der foreskrives anvendelse af en bestemt teknik eller teknologi, og under hensyn til det pågældende anlægs tekniske karakteristika, geografiske beliggenhed og de lokale miljøforhold. Godkendelsesvilkårene bør under alle omstændigheder indeholde vilkår om begrænsning af langtrækkende eller grænseoverskridende forurening i videst mulig omfang, samtidig med at der sikres et højt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed.
- (19) Det påhviler medlemsstaterne at afgøre, hvordan der om fornødent kan tages hensyn til de tekniske kendetegn ved det pågældende anlæg, dets geografiske beliggenhed og den lokale miljøsituation.
- (20) Når en miljøkvalitetsnorm nødvendiggør strengere betingelser end dem, der kan nås ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik, bør der bl.a. opstilles yderligere vilkår i godkendelsen, uden at det berører andre foranstaltninger, der kan træffes med henblik på at overholde miljøkvalitetsnormerne.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF (EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17).

- (21) Da den bedste tilgængelige teknik ændrer sig med tiden, særlig på baggrund af de tekniske fremskridt, bør de kompetente myndigheder følge med i eller holde sig underrettet om sådanne fremskridt.
- (22) Ændringer af et anlæg kan forårsage forurening, og derfor bør den eller de kompetente myndigheder meddeles enhver ændring, der vil kunne få konsekvenser for miljøet. En væsentlig ændring af anlægget skal i overensstemmelse med dette direktiv underkastes en forhåndsgodkendelse.
- (23) Godkendelsesvilkårene bør regelmæssigt revurderes og om fornødent ajourføres. Under visse omstændigheder bør de under alle omstændigheder blive revurderet.
- (24) En effektiv offentlig deltagelse i beslutningsprocessen bør give offentligheden mulighed for at fremsætte udtalelser og give udtryk for betænkeligheder, som kan være relevante for beslutningerne, og som beslutningstageren kan tage hensyn til, således at ansvarlighed og gennemsigtighed i beslutningsprocessen fremmes, og offentlighedens opmærksomhed omkring miljøspørgsmål og dens støtte til beslutningerne øges. Offentligheden bør navnlig have adgang til oplysninger om driften af anlæg og om de virkninger, driften af anlæg kan få for miljøet, og offentligheden bør forud for enhver afgørelse have adgang til oplysninger om ansøgninger om godkendelse af nye anlæg eller væsentlige ændringer af anlæg, om selve godkendelserne og ajourføring og måledata i forbindelse hermed.
- (25) En sådan deltagelse, herunder deltagelse af sammenslutninger, organisationer og grupper, især ikke-statslige organisationer, som fremmer miljøbeskyttelse, bør derfor fremmes, herunder ved at fremme uddannelse af offentligheden på miljøområdet.
- (26) Den 25. juni 1998 undertegnede Det Europæiske Fællesskab UNECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århus-konventionen). Et af Århus-konventionens formål er at sikre retten til offentlig deltagelse i beslutningstagning på miljøområdet med henblik på at bidrage til at beskytte ethvert menneskes ret til at leve i et miljø, der er passende for den pågældendes sundhed og trivsel.
- (27) Indsamling og udveksling af oplysninger på fællesskabsplan om den bedste tilgængelige teknik bør medvirke til at udligne skævhederne i den teknologiske udvikling i Fællesskabet, bidrage til verdensomspændende formidling af kendskabet til de grænseværdier, der er fastsat, og de teknikker, der anvendes i Fællesskabet, og hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre direktivet korrekt.
- (28) Der bør regelmæssigt udarbejdes beretninger om dette direktivs gennemførelse og effektivitet.
- (29) Dette direktiv vedrører anlæg, hvor der er stor fare for forurening, og dermed for grænseoverskridende forurening. Der bør foretages høringer på tværs af grænserne, når der ansøges om godkendelse af nye anlæg, eller om væsentlige ændringer af anlæg, som sandsynligvis vil få negative og væsentlige miljøvirkninger. Ansøgninger vedrørende sådanne forslag eller væsentlige ændringer bør være offentligt tilgængelige i den medlemsstat, der må formodes at blive berørt.
- (30) Der vil på fællesskabsplan kunne identificeres et behov for en indsats med henblik på at fastsætte emissionsgrænseværdier for visse kategorier af anlæg og forurenende stoffer, som er omhandlet i dette direktiv. Europa-Parlamentet og Rådet bør fastsætte disse emissionsgrænseværdier i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.
- (31) Ingen af kravene i dette direktiv bør indskrænke anvendelsen af fællesskabsbestemmelser vedrørende sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen.
- (32) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag VI, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

Dette direktiv tager sigte på integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening fra de aktiviteter, der er omhandlet i bilag I. Det indeholder foranstaltninger med henblik på at forebygge eller, hvis dette ikke er muligt, at begrænse emissioner fra ovennævnte aktiviteter i luft-, vand- og jordbundsmiljøet, herunder foranstaltninger vedrørende affald, for generelt at nå et højt miljøbeskyttelsesniveau, uden at dette berører direktiv 85/337/EØF og andre fællesskabsbestemmelser på området.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »stof«: grundstoffer og kemiske forbindelser, undtagen radioaktive stoffer som omhandlet i Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling ⁽¹⁾ og genetisk modificerede organismer som omhandlet i Rådets direktiv 90/219/EØF af 23. april 1990 om indsluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer ⁽³⁾
- 2) »forurening«: direkte eller indirekte udledning som følge af menneskelige aktiviteter af stoffer, rystelser, varme eller støj i luft-, vand- og jordbundsmiljøet, der kan skade menneskers sundhed eller miljøets kvalitet, medføre skade på materielle værdier eller forringelse eller forstyrrelse af naturfaciliteter og andre legitime anvendelser af miljøet
- 3) »anlæg«: en stationær teknisk enhed, hvor der gennemføres én eller flere af de aktiviteter, som er nævnt i bilag I, og enhver anden hermed direkte forbundet aktivitet, der teknisk er knyttet til de aktiviteter, der udføres på denne lokalitet, og som kan have indvirkning på emissioner og forurening
- 4) »bestående anlæg«: anlæg, der den 30. oktober 1999 i overensstemmelse med den lovgivning, der var gældende inden den dato, var i drift, eller som var godkendt, eller for hvilke der efter den kompetente myndigheds opfattelse var indgivet en komplet ansøgning om godkendelse, under forudsætning af at anlægget var sat i drift senest 30. oktober 2000
- 5) »emission«: direkte eller indirekte udledning til luft, vand eller jord af stoffer, rystelser, varme eller støj fra punktkilder eller diffuse kilder på et anlæg
- 6) »emissionsgrænseværdi«: den masse, udtrykt i relation til bestemte parametre, koncentration og/eller niveau for en emission, som ikke må overskrides i et eller flere bestemte tidsrum; der kan også fastsættes emissionsgrænseværdier for bestemte grupper, familier eller kategorier af stoffer, herunder navnlig for de stoffer, der er anført i bilag III. Emissionsgrænseværdierne for stofferne gælder normalt på det punkt, hvor emissionerne udledes fra anlægget, idet der ses bort fra enhver fortynding ved fastsættelsen af grænseværdier; ved tilledning af spildevand til et rensningsanlæg kan der ved fastsættelse af emissionsgrænseværdierne for anlægget tages hensyn til effekten af dette behandlingsanlæg, under forudsætning af at der opnås en tilsvarende beskyttelse af miljøet som helhed, og at der ikke påføres miljøet en højere forureningsbelastning, uden at dette berører overholdelsen af bestemmelserne i direktiv 2006/11/EF og i direktiverne om gennemførelse heraf
- 7) »miljøkvalitetsnorm«: den række krav, som et bestemt miljø eller en særlig del heraf skal opfylde på et bestemt tidspunkt ifølge Fællesskabets retsfor skrifter
- 8) »kompetent myndighed«: den eller de myndigheder eller de organer, der i henhold til medlemsstaternes lovgivning skal udføre de opgaver, der følger af dette direktiv
- 9) »godkendelse«: en eller flere skriftlige afgørelser eller en del heraf, hvorved der gives tilladelse til drift af et anlæg eller en del heraf på visse vilkår med det formål at sikre, at anlægget opfylder dette direktivs krav. En godkendelse kan omfatte et eller flere anlæg eller dele af anlæg beliggende på samme område og drevet af samme driftsleder
- 10) »driftsændring«: en ændring i et anlægs art eller funktion eller en udvidelse af anlægget, der kan få konsekvenser for miljøet
- 11) »væsentlig ændring«: en driftsændring, som efter den kompetente myndigheds opfattelse kan have negativ og betydelig indvirkning på mennesker eller miljø; i forbindelse med denne definition anses enhver ændring eller udvidelse af et anlæg for at være væsentlig, når ændringen eller udvidelsen i sig selv opfylder de eventuelle tærskelværdier i bilag I
- 12) »den bedste tilgængelige teknik«: det mest effektive og avancerede trin i udviklingen af aktiviteter og driftsmetoder, som er udtryk for en given tekniks principielle praktiske egnethed som grundlag for emissionsgrænseværdier med henblik på at forhindre eller, hvor dette ikke er muligt, generelt begrænse emissionerne og indvirkningen på miljøet som helhed, hvor

⁽¹⁾ EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 117 af 8.5.1990, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens afgørelse 2005/174/EF (EUT L 59 af 5.3.2005, s. 20).

⁽³⁾ EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1830/2003 (EUT L 268 af 18.10.2003, s. 24).

- a) »teknik« er både den anvendte teknologi og den måde, hvorpå anlæg konstrueres, bygges, vedligeholdes, drives og lukkes ned
- b) »tilgængelig teknik« betyder teknik, der er udviklet i en målestok, der medfører, at den pågældende teknik kan anvendes i den relevante industrisektor på økonomisk og teknisk mulige vilkår, idet der tages hensyn til omkostninger og fordele, uanset om teknikken anvendes eller produceres i den pågældende medlemsstat eller ej, når blot driftslederen kan disponere over teknikken på rimelige vilkår
- c) »bedste« betyder mest effektive til opnåelse af et højt generelt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed.

Når den bedste tilgængelige teknik skal bestemmes, skal der især tages hensyn til punkterne i bilag IV

- 13) »driftsleder«: en fysisk eller juridisk person, der driver eller ejer anlægget, eller som efter national lovgivning har eller har fået overdraget den afgørende økonomiske dispositioneret med hensyn til driften heraf
- 14) »offentligheden«: en eller flere fysiske eller juridiske personer og i henhold til national lovgivning eller praksis disses foreninger, organisationer eller grupper
- 15) »den berørte offentlighed«: den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i beslutningsprocesser om udstedelse eller ajourføring af en godkendelse eller af vilkårene herfor; med sigte på denne definition skal ikke-statslige organisationer, der arbejder for at fremme miljøbeskyttelse, og som opfylder alle krav efter national lovgivning, anses for at have en interesse.

Artikel 3

Generelle principper for driftslederens grundlæggende forpligtelser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige bestemmelser, for at de kompetente myndigheder sikrer sig, at anlægget drives på en sådan måde:

- a) at der træffes alle de nødvendige forebyggende foranstaltninger mod forurening, navnlig ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik
- b) at der ikke forårsages nogen væsentlig forurening

- c) at affaldsfrembringelse undgås i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald ⁽¹⁾; hvis dette ikke kan lade sig gøre, skal det genanvendes, og hvis dette er teknisk og økonomisk umuligt, skal det bortskaffes på en sådan måde, at indvirkning på miljøet forebygges eller begrænses
- d) at der sikres en effektiv energiudnyttelse
- e) at der træffes de nødvendige foranstaltninger til at forebygge uheld og begrænse følgerne heraf
- f) at der ved endeligt ophør af aktiviteterne træffes de nødvendige foranstaltninger for at undgå forureningsfare og for at bringe stedet tilbage i en tilfredsstillende stand.

2. For at efterkomme denne artikel er det tilstrækkeligt, at medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder tager hensyn til de i stk. 1 definerede generelle principper, når de fastsætter godkendelsesvilkårene.

Artikel 4

Godkendelse af nye anlæg

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at intet nyt anlæg tages i drift uden en godkendelse i henhold til dette direktiv, med forbehold for de undtagelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg ⁽²⁾.

Artikel 5

Godkendelsesvilkår for bestående anlæg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kompetente myndigheder ved hjælp af godkendelser i overensstemmelse med artikel 6 og 8 eller på passende måde ved at revurdere og om nødvendigt ajourføre vilkårene sørger for, at bestående anlæg senest 30. oktober 2007 drives i overensstemmelse med kravene i artikel 3, 7, 9, 10 og 13, artikel 14, litra a) og b), og artikel 15, stk. 2, dog uden at anden særlig fællesskabslovgivning berøres heraf.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bestemmelserne i artikel 1, 2, 11 og 12, artikel 14, litra c), artikel 15, stk. 1 og 3, samt artikel 17, 18 og artikel 19, stk. 2, anvendes på bestående anlæg straks fra 30. oktober 1999.

⁽¹⁾ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1. Senest ændret ved Rådets direktiv 2006/105/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 368).

Artikel 6

Ansøgning om godkendelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ansøgninger til den kompetente myndighed indeholder en beskrivelse af

- a) anlægget og dets aktiviteter
- b) de råstoffer og hjælpematerialer, andre stoffer samt den energi, der anvendes i eller produceres af anlægget
- c) kilderne til emission fra anlægget
- d) stedets tilstand
- e) arten og mængden af forudselige emissioner fra anlægget til de enkelte miljømedier samt en redegørelse for emissionernes signifikante miljøpåvirkninger
- f) den valgte teknologi og andre teknikker, som kan forebygge eller, såfremt dette ikke er muligt, nedbringe emissionerne fra anlægget
- g) foranstaltninger til forebyggelse og nyttiggørelse af affald, der produceres på anlægget, hvis der er behov herfor
- h) andre foranstaltninger til opfyldelse af de generelle principper for driftslederens grundlæggende forpligtelser i medfør af artikel 3
- i) de foreslåede vilkår om foretagelse af emissionsmålinger
- j) de væsentligste af de eventuelle alternativer, som ansøgeren har undersøgt, i form af et resumé.

Ansøgningen skal ligeledes indeholde en ikke-teknisk sammenfatning af de i litra a)-j) anførte oplysninger.

2. Såfremt oplysninger meddelt i overensstemmelse med kravene i direktiv 85/337/EØF eller en sikkerhedsrapport indgivet i henhold til Rådets direktiv 96/82/EF af

9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer⁽¹⁾ eller andre oplysninger meddelt i medfør af andre retsfor skrifter opfylder nogle af kravene i denne artikel, kan disse oplysninger indgå i eller vedlægges ansøgningen.

Artikel 7

Integreret fremgangsmåde for meddelelse af godkendelser

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at godkendelsesproceduren og -betingelserne koordineres fuldstændigt, hvis mere end én kompetent myndighed medvirker, så der sikres en effektiv, integreret fremgangsmåde fra alle de myndigheders side, som er kompetente i forbindelse med denne procedure.

Artikel 8

Afgørelser

Uden at det berører andre krav i medfør af nationale retsfor skrifter eller fællesskabsfor skrifter, meddeler den kompetente myndighed en godkendelse for anlægget indeholdende vilkår, der sikrer, at anlægget opfylder kravene i dette direktiv, eller hvis dette ikke er muligt, afslår den at meddele en sådan godkendelse.

Enhver meddelt eller ændret godkendelse skal omfatte de bestemmelser om beskyttelsen af luft, vand og jord, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 9

Vilkår i godkendelsen

1. Medlemsstaterne sørger for, at godkendelsen omfatter alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde de i artikel 3 og 10 omhandlede vilkår for udstedelse af en godkendelse for at sikre beskyttelse af luft, vand og jord og således opnå et højt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed.

2. Ved nye anlæg eller væsentlige ændringer, hvor artikel 4 i direktiv 85/337/EØF finder anvendelse, skal der i forbindelse med meddelelse af godkendelsen tages hensyn til alle relevante oplysninger eller konklusioner, der er fremkommet i forbindelse med anvendelsen af artikel 5, 6 og 7 i nævnte direktiv.

3. Godkendelsen skal omfatte emissionsgrænseværdier for forurenende stoffer, navnlig de på listen i bilag III opførte, som under hensyn til deres art og deres potentielle evne til at overføre forurening fra et miljø til et andet (vand, luft og jord) vil kunne udledes fra det pågældende anlæg i betydelige mængder. Om nødvendigt skal godkendelsen indeholde passende for skrifter til beskyttelse af jord og grundvand og foranstaltninger vedrørende forvaltning af affald, der produceres på anlægget. Grænseværdierne kan eventuelt suppleres eller erstattes med tilsvarende parametre eller tekniske foranstaltninger.

⁽¹⁾ EFT L 10 af 14.1.1997, s. 13. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

For de i punkt 6.6 i bilag I nævnte anlæg skal der for de emissionsgrænseværdier, der er fastlagt i henhold til dette stykke, tages hensyn til de praktiske forhold, der gælder for disse grupper af anlæg.

Er drivhusgasemissioner fra et anlæg anført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet⁽¹⁾ i tilknytning til en aktivitet i det pågældende anlæg, skal godkendelsen ikke omfatte en emissionsgrænseværdi for direkte emissioner af denne gas, medmindre det er nødvendigt for at forhindre betydelig lokal forurening.

For så vidt angår aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, kan medlemsstaterne vælge ikke at fastsætte energieffektivitetskrav for forbrændingsenheder eller andre enheder, som udsender kuldioxid på stedet.

Om nødvendigt ændrer de kompetente myndigheder godkendelsen i overensstemmelse hermed.

Tredje, fjerde og femte afsnit finder ikke anvendelse på anlæg, der midlertidigt er udelukket fra Fællesskabets ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i overensstemmelse med artikel 27 i direktiv 2003/87/EF.

4. Uden at artikel 10 berøres heraf, fastsættes emissionsgrænseværdierne, de tilsvarende parametre og tekniske foranstaltninger (jf. stk. 3) på grundlag af den bedste tilgængelige teknik, uden at der foreskrives anvendelse af en bestemt teknik eller teknologi, og under hensyn til det pågældende anlægs tekniske karakteristika, geografiske beliggenhed og de lokale miljøforhold. Godkendelsesvilkårene skal i alle tilfælde indeholde krav om størst mulig begrænsning af forurening over store afstande eller grænseoverskridende forurening og sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed.

5. Godkendelsen skal indeholde passende krav til emissionsmålinger med angivelse af målemetode, målingernes hyppighed og evalueringsprocedure, samt omfatte pligt til at give den kompetente myndighed de oplysninger, der er nødvendige for kontrollen med, at vilkårene i godkendelsen overholdes.

For de i punkt 6.6 i bilag I nævnte anlæg kan der ved fastsættelsen af krav efter dette stykke tages hensyn til omkostninger og fordele.

6. Godkendelsen skal indeholde foranstaltninger vedrørende driftsvilkårene bortset fra normale driftsvilkår. Der skal således,

hvis der er risiko for, at miljøet berøres, tages passende hensyn til opstart, udslip, svigt, momentane standsninger og nedlukning af anlægget.

Godkendelsen kan ligeledes indeholde midlertidige undtagelser fra kravene i stk. 4, såfremt en af den kompetente myndighed godkendt rehabiliteringsplan sikrer, at disse krav overholdes inden for seks måneder, og at projektet fører til en nedsættelse af forureningen.

7. Godkendelsen kan i dette direktivs øjemed indeholde andre særlige vilkår, såfremt medlemsstaten eller den kompetente myndighed finder dem hensigtsmæssige.

8. Uden at det berører forpligtelsen til at gennemføre en godkendelsesprocedure i medfør af dette direktiv, kan medlemsstaterne fastsætte bestemte krav til bestemte kategorier af anlæg i almindelige bindende forskrifter i stedet for i godkendelsesvilkårene, under forudsætning af at de garanterer, at der anvendes en integreret fremgangsmåde, og at miljøbeskyttelsesniveauet i sin helhed bliver tilsvarende højt.

Artikel 10

Den bedste tilgængelige teknik og miljøkvalitetsnormer

Hvor miljøkvalitetsnormer kræver strengere betingelser end dem, der kan opnås ved anvendelsen af den bedste tilgængelige teknik, skal der især fastlægges yderligere vilkår i godkendelsen, uden at andre foranstaltninger, der kan træffes for at overholde miljøkvalitetsnormerne, berøres heraf.

Artikel 11

Udvikling inden for den bedste tilgængelige teknik

Medlemsstaterne sørger for, at den kompetente myndighed følger med i eller underrettes om udviklingen inden for den bedste tilgængelige teknik.

Artikel 12

Driftsledernes ændringer af anlæg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at driftslederen oplyser de kompetente myndigheder om enhver planlagt driftsændring. I påkommende tilfælde ajourfører de kompetente myndigheder godkendelsen eller betingelserne.

⁽¹⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32. Ændret ved direktiv 2004/101/EF (EUT L 338 af 13.11.2004, s. 18).

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at driftslederen ikke foretager planlagte væsentlige ændringer, før ændringen er godkendt i henhold til dette direktiv. Ansøgningen om godkendelse og den kompetente myndigheds afgørelse skal omfatte de dele af anlægget og de elementer af artikel 6, der kan blive påvirket af ændringen. De relevante forskrifter i artikel 3, artikel 6-10 og artikel 15, stk. 1, 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 13

Den kompetente myndigheds revurdering og ajourføring af godkendelsesvilkårene

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kompetente myndigheder med mellemrum revurderer og om nødvendigt ajourfører vilkårene i godkendelsen.

2. Godkendelsen skal under alle omstændigheder tages op til revurdering, hvis:

- a) den forurening, som anlægget forårsager, er så omfattende, at det er nødvendigt at revidere godkendelsens emissionsgrænseværdier eller indføje nye
- b) væsentlige ændringer i den bedste tilgængelige teknik skaber mulighed for en betydelig nedbringelse af emissionerne, uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger
- c) det af hensyn til driftssikkerheden i forbindelse med processen eller aktiviteten er påkrævet, at der anvendes andre teknikker
- d) nye lovbestemmelser i Fællesskabet eller medlemsstaten kræver det.

Artikel 14

Overholdelse af vilkårene i godkendelsen

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at:

- a) driftslederen overholder vilkårene i godkendelsen under driften af anlægget
- b) driftslederen regelmæssigt underretter den kompetente myndighed om resultaterne af egenkontrollen med udledningerne og straks underretter den om hændelser eller uheld, der mærkbart berører miljøet

- c) anlæggenes driftsledere yder den kompetente myndigheds repræsentanter al fornøden bistand, så den kan gennemføre eventuelle inspektioner af anlægget, udtage prøver og indsamle alle oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i forbindelse med dette direktiv.

Artikel 15

Adgang til oplysninger og offentlighedens indsigt i godkendelsesproceduren

1. Medlemsstaterne sikrer, at den berørte offentlighed tidligt og på en effektiv måde får mulighed for at deltage i proceduren vedrørende

- a) udstedelse af en godkendelse til nye anlæg
- b) udstedelse af en godkendelse til enhver grundlæggende ændring
- c) ajourføring af en godkendelse eller godkendelsesvilkårene for anlæg i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, litra a).

Proceduren i bilag V finder anvendelse i forbindelse med denne deltagelse.

2. Resultaterne af enhver overvågning af udledninger, som kræves ifølge vilkårene i godkendelsen som omhandlet i artikel 9, og som myndigheden er i besiddelse af, stilles til rådighed for offentligheden.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med de begrænsninger, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, 2 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger ⁽¹⁾.

4. Når der er truffet en afgørelse, underretter den kompetente myndighed i overensstemmelse med de relevante procedurer offentligheden og stiller følgende oplysninger til rådighed for den:

- a) afgørelsens indhold, herunder en kopi af godkendelsen og af vilkårene samt eventuelle senere ajourføringer, og
- b) efter at have undersøgt de betænkeligheder og synspunkter, som den berørte offentlighed har givet udtryk for, de begrundelser og overvejelser, som ligger til grund for afgørelsen, herunder information om proceduren for offentlig deltagelse.

⁽¹⁾ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

Artikel 16

Adgang til klage og domstolsprøvelse

1. Medlemsstaterne sikrer inden for rammerne af deres relevante nationale lovgivning, at medlemmerne af den berørte offentlighed har adgang til ved en domstol eller ved et andet uafhængigt og upartisk ved lov nedsat organ at få prøvet den materielle og processuelle lovlighed af enhver afgørelse, handling eller undladelse, der er omfattet af dette direktivs bestemmelser om offentlig deltagelse, når:

- a) de har tilstrækkelig interesse, eller
 - b) de gør gældende, at en rettighed er krænket, når dette er en forudsætning i henhold til en medlemsstats forvaltningsretlige regler.
2. Medlemsstaterne afgør, på hvilket stadium der kan rejses indsigelse mod afgørelser, handlinger eller undladelser.

3. Medlemsstaterne fastsætter, hvad der forstås ved tilstrækkelig interesse og krænkelse af en rettighed, i overensstemmelse med målet om at give den berørte offentlighed vidtgående adgang til klage og domstolsprøvelse. Med henblik herpå anses den interesse, som enhver ikke-statslig organisation, der arbejder for at fremme miljøbeskyttelse, og som opfylder alle krav efter national lovgivning, måtte have, for tilstrækkelig, jf. stk. 1, litra a).

Sådanne organisationer anses også for at have rettigheder, der kan krænkes, jf. stk. 1, litra b).

4. Denne artikel udelukker ikke muligheden for at indgive en foreløbig klage til en administrativ myndighed og påvirker ikke kravet om, at de administrative klagemuligheder skal være udtømt, inden sagen kan påklages eller indbringes for domstolene, såfremt et sådant krav findes i den nationale lovgivning.

Disse procedurer skal være fair, rimelige, betimelige og ikke uoverkommeligt dyre.

5. Med henblik på at gøre bestemmelserne i denne artikel mere effektive sikrer medlemsstaterne, at praktiske oplysninger om adgang til klage- og domstolsprøvelse stilles til rådighed for offentligheden.

Artikel 17

Udveksling af oplysninger

1. Med henblik på udveksling af oplysninger træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger, således at de hvert tredje år og første gang inden 30. april 2001 kan sende Kommissionen disponible repræsentative data om grænseværdierne for de enkelte kategorier af aktiviteter i bilag I og eventuelt underretning om den bedste tilgængelige teknik, som disse

værdier bygger på, i overensstemmelse navnlig med artikel 9. I forbindelse med senere fremsendelser af disse oplysninger suppleres de i overensstemmelse med procedurerne i stk. 3 i denne artikel.

2. Kommissionen sørger for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og de berørte industrier om den bedste tilgængelige teknik, om overvågningsbestemmelserne i forbindelse hermed og udviklingen i begge dele.

Kommissionen offentliggør hvert tredje år resultaterne af denne udveksling af oplysninger.

3. Hvert tredje år og første gang for perioden 30. oktober 1999 til og med 30. oktober 2002 sender medlemsstaterne Kommissionen oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv i form af en rapport. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en formular, som Kommissionen udformer efter proceduren i artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver⁽¹⁾. Spørgeskemaet eller formularen sendes til medlemsstaterne seks måneder før starten på den periode, som rapporten dækker. Rapporten sendes til Kommissionen senest ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, som den dækker.

Kommissionen offentliggør senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter en samlet rapport for Fællesskabet om gennemførelsen af direktivet.

Kommissionen forelægger den samlede rapport, eventuelt ledsaget af forslag, for Europa-Parlamentet og Rådet.

4. Medlemsstaterne opretter eller udpeger den eller de myndigheder, der skal være ansvarlige for udveksling af oplysninger i henhold til stk. 1, 2 og 3, og underretter Kommissionen herom.

Artikel 18

Grænseoverskridende virkninger

1. Konstaterer en medlemsstat, at driften af et anlæg vil kunne få en betydelig, negativ indvirkning på miljøet i en anden medlemsstat, eller anmoder en medlemsstat, der kunne blive berørt i betydelig grad, herom, sender den medlemsstat, på hvis område der blev ansøgt om godkendelse i henhold til artikel 4 eller artikel 12, stk. 2, den anden medlemsstat de oplysninger, der skal gives eller stilles til rådighed i henhold til bilag V, samtidig med at den stiller disse til rådighed for sine egne statsborgere. Disse oplysninger danner grundlag for nødvendige konsultationer som led i de bilaterale forbindelser mellem de to medlemsstater på baggrund af princippet om gensidighed og lige behandling.

⁽¹⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

2. Medlemsstaterne sørger som led i deres bilaterale forbindelse for, at der i de i stk. 1 omhandlede tilfælde også gives offentligheden i den stat, der kan blive berørt, adgang til ansøgningerne i et passende tidsrum, således at den får ret til at udtale sig herom, før den kompetente myndighed træffer sin afgørelse.

3. Den kompetente myndighed skal tage hensyn til resultaterne af de konsultationer, der omhandles i stk. 1 og 2, når den træffer afgørelse vedrørende ansøgningen.

4. Den kompetente myndighed underretter enhver medlemsstat, som er blevet hørt i henhold til stk. 1, om den afgørelse, der er blevet truffet vedrørende ansøgningen, og sender den de oplysninger, der omhandles i artikel 15, stk. 4. Den pågældende medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at disse oplysninger stilles til rådighed på passende vis for den berørte offentlighed på dens eget område.

Artikel 19

Fællesskabets emissionsgrænseværdier

1. Når det bl.a. på grundlag af den i artikel 17 omhandlede udveksling af oplysninger er konstateret, at der er behov for en fællesskabsaktion, fastsætter Europa-Parlamentet og Rådet på forslag af Kommissionen i overensstemmelse med de i traktaten fastsatte procedurer emissionsgrænseværdier for:

a) de kategorier af anlæg, der er nævnt i bilag I, bortset fra deponeringsanlæg omfattet af punkt 5.1 og 5.4 i samme bilag

og

b) de forurenende stoffer, der er nævnt i bilag III.

2. Hvis der ikke er fastsat nogen EF-emissionsgrænseværdier i henhold til dette direktiv, gælder de relevante emissionsgrænseværdier, som anført i de i bilag II nævnte direktiver og andre fællesskabsbestemmelser, for de i bilag I nævnte anlæg som minimumsemmissionsgrænseværdier i henhold til dette direktiv.

3. Uanset kravene i dette direktiv er de tekniske krav, der gælder for deponeringsanlæg omfattet af punkt 5.1 og 5.4 i

bilag I, blevet fastsat i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald⁽¹⁾.

Artikel 20

Overgangsbestemmelser

1. Bestemmelserne i direktiv 84/360/EØF, bestemmelserne i artikel 4 og 5 og artikel 6, stk. 2, i direktiv 2006/11/EF samt de relevante bestemmelser vedrørende godkendelses- eller tilladelsesordninger i de direktiver, der er nævnt i bilag II, finder med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i direktiv 2001/80/EF, anvendelse på bestående anlæg, der hører under aktiviteterne i bilag I, så længe de kompetente myndigheder ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 5 i dette direktiv.

2. De relevante bestemmelser vedrørende godkendelses- eller tilladelsesordninger i de direktiver, der er nævnt i bilag II, finder ikke anvendelse på anlæg, der ikke er bestående anlæg, jf. artikel 2, nr. 4) for så vidt angår aktiviteterne i bilag I.

3. Direktiv 84/360/EØF ophæves med virkning fra 30. oktober 2007.

Rådet eller Europa-Parlamentet og Rådet ændrer om nødvendigt på forslag af Kommissionen de relevante bestemmelser i de direktiver, der er nævnt i bilag II, for at tilpasse dem til kravene i dette direktiv inden 30. oktober 2007.

Artikel 21

Meddelelse

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 22

Ophævelse

Direktiv 96/61/EF, som ændret ved de retsakter, der er nævnt i bilag VI, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag VI, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.

⁽¹⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag VII.

Artikel 24

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 15. januar 2008.

Artikel 23

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

J. LENARČIČ

Formand

BILAG I

DE I ARTIKEL 1 OMHANDLEDE KATEGORIER AF INDUSTRIELLE AKTIVITETER

1. Anlæg eller dele af anlæg, der benyttes til forskning, udvikling af og forsøg med nye produkter og processer, er ikke omfattet af dette direktiv.
2. De nedenfor nævnte tærskelværdier vedrører generelt produktionskapacitet eller ydelse. Hvis samme driftsleder i samme anlæg eller på samme område gennemfører flere aktiviteter henhørende under samme rubrik, skal kapaciteten af disse aktiviteter lægges sammen.

1. Energiindustri

1.1. Termiske kraftværker med en samlet effekt på mere end 50 MW.

1.2. Mineralolie- og gasraffinaderier.

1.3. Koksværker.

1.4. Kulforgasnings- og likvifraktionsanlæg.

2. Produktion og forarbejdning af metaller

2.1. Anlæg til ristning eller sintring af malm, herunder svovlholdigt malm.

2.2. Anlæg til produktion af støbejern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 tons/h.

2.3. Anlæg til videreforarbejdning af jernmetaller ved hjælp af:

a) varmvalsning med en råstålkapacitet på mere end 20 tons/h;

b) smedning med hamre med slagenergi på mere end 50 kJ pr. hammer, når den afgivne varme er på mere end 20 MW;

c) anbringelse af beskyttelseslag af smeltet metal med en råstålkapacitet på mere end 2 tons/h.

2.4. Smelteanlæg for jernmetaller med en produktionskapacitet på mere end 20 tons/dag.

2.5. Anlæg:

a) til udvinding af non-ferro-råmetaller af malme, koncentrat eller sekundære råstoffer ved hjælp af metalprocesser, kemiske eller elektrolytiske processer;

b) til smeltning af non-ferro-metaller inkl. legering, herunder genindvindingsprodukter (forædling, støbning osv.) med en smeltekapacitet på mere end 4 tons/dag (bly og cadmium) eller 20 tons/dag (alle andre metaller).

2.6. Anlæg til overfladebehandling med metaller og plastmaterialer ved en elektrolytisk eller kemisk proces, hvis de anvendte kars volumen er på mere end 30 m³.

3. Mineralindustri

3.1. Anlæg til fremstilling af klinker (cement) i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 tons/dag, eller kalk i rotationsovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag.

3.2. Anlæg til udvinding af asbest og fremstilling af produkter af asbest.

- 3.3. Anlæg til fremstilling af glas inklusive glasfibre, med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag.
- 3.4. Anlæg til smeltning af mineralske stoffer, inklusive fremstilling af mineraluldsfibre, med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag.
- 3.5. Anlæg til fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 tons/dag og/eller en ovnkapacitet på mere end 4 m³ og en sættetæthed pr. ovn på mere end 300 kg/m³.

4. **Kemisk industri**

Ved fremstilling for så vidt angår kategorierne af aktiviteterne i dette afsnit forstås fremstilling i industriel målestok ved kemisk forarbejdning af de i punkt 4.1-4.6 nævnte stoffer eller grupper af stoffer.

- 4.1. Kemiske anlæg til fremstilling af organiske grundkemikalier, som f.eks.:
 - a) simple kulbrinter (lineare eller ringformede, mættede eller umættede, alifatiske eller aromatiske);
 - b) iltholdige kulbrinter, som f.eks. alkohol, aldehyder, ketoner, kulstofsyrer, estere, acetater, ethere, peroxider, epoxyresiner;
 - c) svovlholdige kulbrinter;
 - d) kvælstofholdige kulbrinter, som f.eks. aminer, amider, nitrøse forbindelser, nitro- eller nitratforbindelser, nitriler, cyanater, isocyanater;
 - e) fosforholdige kulbrinter;
 - f) halogenholdige kulbrinter;
 - g) organiske metalforbindelser;
 - h) basisplastmaterialer (polymerer, kunstfibre, cellulosederivater);
 - i) syntetisk gummi;
 - j) farvestoffer og pigmenter;
 - k) overfladeaktive stoffer og tensider.
- 4.2. Kemiske anlæg til fremstilling af uorganiske grundkemikalier, som f.eks.:
 - a) gasser, som f.eks. ammoniak, klor eller hydrogenchlorid, fluor og fluorbrinte, kulilte, svovlforbindelser, kvælstofilter, brint, svovldioxid, carbonyldichlorid;
 - b) syre, som f.eks. chromsyre, flussyre, fosforsyre, salpetersyre, saltsyre, svovlsyre, oléum, svovlholdig syre;
 - c) baser, som f.eks. ammoniumhydroxid, kaliumhydroxid og kalilud, natriumhydroxid (ætsnatron), natronlud;
 - d) salte, som f.eks. ammoniumklorid (salmiak), kaliumklorat, kaliumkarbonat (potaske), natriumkarbonat (soda), perborater, sølvnitrat;
 - e) metalloider, metalilte eller andre uorganiske forbindelser som f.eks. kalciumkarbid, silicium, siliciumkarbid.

- 4.3. Kemiske anlæg til fremstilling af fosfat-, kvælstof- eller kaliumholdig kunstgødning (enkeltgødning eller blandingsgødning).
- 4.4. Kemiske anlæg til fremstilling af basisplantebeskyttelsesmidler og biocider.
- 4.5. Anlæg, der benytter en kemisk eller biologisk proces til fremstilling af farmaceutiske basisprodukter.
- 4.6. Kemiske anlæg til fremstilling af sprængstoffer.

5. Affaldshåndtering

Uden at det berører artikel 11 i direktiv 2006/12/EF eller artikel 3 i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald ⁽¹⁾;

- 5.1. Anlæg til bortskaffelse eller genanvendelse af farligt affald som defineret i listen omtalt i artikel 1, stk. 4, i direktiv 91/689/EØF, som defineret i bilag II A og II B (operation R1, R5, R6, R8 og R9) til direktiv 2006/12/EF og i Rådets direktiv 75/439/EØF af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald ⁽²⁾, med en kapacitet på mere end 10 tons/dag;
- 5.2. Anlæg til forbrænding af husholdningsaffald (husholdningsaffald og lignende handels-, industri- og institutionsaffald) med en kapacitet på mere end 3 tons/h;
- 5.3. Anlæg til bortskaffelse af ufarligt affald som defineret i bilag II A til direktiv 2006/12/EF i rubrik D8 og D9 med en kapacitet på mere end 50 tons/dag;
- 5.4. Deponeringsanlæg, som modtager over 10 tons/dag, eller med en samlet kapacitet på over 25 000 tons med undtagelse af anlæg til deponering af inert affald.

6. Andre aktiviteter

- 6.1. Industrianlæg til fremstilling af:
 - a) papirmasse af træ eller andre fibermaterialer;
 - b) papir og pap med en produktionskapacitet på mere end 20 tons/dag.
- 6.2. Anlæg til forudgående forarbejdning (vask, blegning, mercerisering) eller farvning af fibre eller tekstilstoffer med en behandlingskapacitet på mere end 10 tons/dag.
- 6.3. Anlæg til garvning af huder og skind med en behandlingskapacitet for færdige produkter på mere end 12 tons/dag.
- 6.4. a) Slagterier med en kapacitet til produktion af slagtekroppe på mere end 50 tons/dag;
 - b) Behandling og forarbejdning med henblik på fremstilling af levnedsmidler på basis af:
 - animalske råstoffer (bortset fra mælk) med en kapacitet til produktion af færdige produkter på mere end 75 tons/dag;
 - vegetabiliske råstoffer med en kapacitet til produktion af færdige produkter på mere end 300 tons/dag (gennemsnit på kvartalsbasis).
 - c) Behandling og forarbejdning af mælk, når den modtagne mælkemængde er på over 200 tons/dag (gennemsnit på årsbasis).

⁽¹⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 23. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF (EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91).

- 6.5. Anlæg til destruktion eller udnyttelse af døde dyr eller dele heraf og animalsk affald med en kapacitet på mere end 10 tons/dag.
- 6.6. Anlæg til intensiv fjerkræavl eller svineavl med mere end:
- a) 40 000 pladser til fjerkræ;
 - b) 2 000 pladser til avls-/fedesvin (over 30 kg), eller;
 - c) 750 pladser til søer.
- 6.7. Anlæg til behandling af overflader på stoffer, genstande eller produkter under anvendelse af organiske opløsningsmidler, navnlig med henblik på grundig påtrykning, coating, affedning, imprægnering, kachering, lakering, rensning eller vædning, med en forbrugskapacitet med hensyn til opløsningsmiddel på mere end 150 kg/h eller mere end 200 tons/år.
- 6.8. Anlæg til fremstilling af kulstof (fuldbrændt kul) eller elektrografit ved forbrænding eller grafitisering.
-

BILAG II

LISTE OVER DE DIREKTIVER, DER ER ANFØRT I ARTIKEL 19, STK. 2 OG 3, OG ARTIKEL 20

1. Rådets direktiv 87/217/EØF af 19. marts 1987 om forebyggelse af miljøforurening med asbest
 2. Rådets direktiv 82/176/EØF af 22. marts 1982 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af kviksølv fra elektrolyse af alkaliske klorider
 3. Rådets direktiv 83/513/EØF af 26. september 1983 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af cadmium
 4. Rådets direktiv 84/156/EØF af 8. marts 1984 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af kviksølv fra andre sektorer end elektrolyse af alkalichlorider
 5. Rådets direktiv 84/491/EØF af 9. oktober 1984 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af hexachlorcyklohexan
 6. Rådets direktiv 86/280/EØF af 12. juni 1986 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af visse farlige stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464/EØF
 7. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald
 8. Rådets direktiv 92/112/EØF af 15. december 1992 om fastsættelse af nærmere regler for harmonisering af programmer for nedbringelse af forureningen fra affald fra titandioxidindustrien med henblik på at bringe den til ophør
 9. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg
 10. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/11/EF af 15. februar 2006 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø
 11. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald
 12. Rådets direktiv 75/439/EØF af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald
 13. Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald
 14. Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald.
-

BILAG III

VEJLEDENDE LISTE OVER DE VIGTIGSTE FORURENENDE STOFFER, DER SKAL TAGES HENSYN TIL, HVIS DE ER RELEVANTE FOR FASTSÆTTELSEN AF EMISSIONSGRÆNSEVÆRDIER**Luft**

1. Svovldioxid og andre svovlforbindelser
2. Nitrogenoxider og andre nitrogenforbindelser
3. Carbonmonoxid
4. Flygtige organiske forbindelser
5. Metaller og forbindelser heraf
6. Støv
7. Asbest (svævestøv, fibre)
8. Chlor og chlorforbindelser
9. Fluor og fluorforbindelser
10. Arsen og arsenforbindelser
11. Cyanider
12. Stoffer og præparater, hvis kræftfremkaldende, mutagene eller eventuelt forplantningspåvirkende egenskaber gennem luft er påvist
13. Polychlordibenzodioxin og polychlordibenzofuraner

Vand

1. Organiske halogenforbindelser og stoffer, der kan danne sådanne forbindelser i vand
 2. Organiske phosphorforbindelser
 3. Organiske tinfoforbindelser
 4. Stoffer og præparater, hvis kræftfremkaldende, mutagene eller eventuelt forplantningspåvirkende egenskaber i eller gennem vand er påvist
 5. Persistente carbonhydrider og persistente og bioakkumulerbare giftige organiske stoffer
 6. Cyanider
 7. Metaller og metalforbindelser
 8. Arsen og arsenforbindelser
 9. Biocider og plantebeskyttelsesmidler
 10. Opslemmede materialer
 11. Stoffer, der bidrager til eutrofiering (især nitrater og phosphater)
 12. Stoffer, der har en negativ indflydelse på iltbalancen (og som kan måles med parametre som f.eks. BOD, COD)
-

BILAG IV

Overvejelser, der skal gøres generelt eller i særlige tilfælde ved fastlæggelsen af de bedste tilgængelige teknikker som defineret i artikel 2, nr. 12, idet der tages hensyn til omkostningerne og fordelene ved en aktion og princippet om forsigtighed og forebyggende indsats:

1. anvendelse af teknologi, der resulterer i mindst muligt affald
 2. anvendelse af mindre farlige stoffer
 3. fremme af teknikker til genindvinding og genanvendelse af stoffer, der produceres og forbruges i processen, og i affald, hvor det er hensigtsmæssigt
 4. sammenlignelige processer, indretninger eller driftsmetoder, som er gennemprøvet med et tilfredsstillende resultat i industriel målestok
 5. teknologiske fremskridt og udviklingen i den videnskabelige viden
 6. de pågældende emissioners art, virkninger og omfang
 7. datoerne for nye eller bestående anlægs ibrugtagning
 8. den tid, der er nødvendig for indførelse af bedst tilgængelig teknik
 9. forbruget og arten af råstoffer (herunder vand), der forbruges i processen, og energieffektiviteten
 10. behovet for at forhindre eller begrænse emissionernes samlede indvirkning på og risiko for miljøet til et minimum
 11. behovet for at forhindre uheld og begrænse følgerne for miljøet
 12. de oplysninger, som offentliggøres af Kommissionen i henhold til artikel 17, stk. 2, andet afsnit, eller af internationale organisationer.
-

BILAG V

OFFENTLIG DELTAGELSE I BESLUTNINGSPROCESSEN

1. Offentligheden informeres tidligt i en beslutningsprocedure (ved offentlig bekendtgørelse eller ved egnede midler såsom elektroniske medier, hvor det er muligt), eller senest så snart oplysningerne med rimelighed kan foreligge, om følgende:
 - a) ansøgningen om godkendelse eller eventuelt forslaget om ajourføring af en godkendelse eller godkendelsesvilkårene i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, herunder en beskrivelse af de punkter, der er anført i artikel 6, stk. 1
 - b) i relevante tilfælde det forhold, at en afgørelse er omfattet af en national eller grænseoverskridende procedure til vurdering af virkningerne på miljøet eller konsultationer mellem medlemsstater i overensstemmelse med artikel 18
 - c) oplysninger om de kompetente myndigheder, der har ansvaret for at træffe afgørelsen, hvorfra alle relevante oplysninger kan indhentes, hvortil kommentarer eller spørgsmål kan rettes, og nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger og spørgsmål
 - d) karakteren af mulige afgørelser eller udkast til afgørelsen, hvis en sådan foreligger
 - e) eventuelt oplysninger vedrørende et forslag til ajourføring af en godkendelse eller vilkårene for godkendelsen
 - f) angivelse af hvornår, hvor og hvordan de relevante oplysninger vil blive stillet til rådighed
 - g) oplysninger om, hvilke foranstaltninger der er truffet for offentlig deltagelse og konsultation i henhold til punkt 5.
2. Medlemsstaterne sikrer, at den berørte offentlighed får adgang til følgende inden for passende tidsfrister:
 - a) i overensstemmelse med national lovgivning til de vigtigste rapporter og anbefalinger, der er indgivet til den eller de kompetente myndigheder, når den berørte offentlighed skal informeres i henhold til punkt 1
 - b) i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2003/4/EF til andre oplysninger end de i punkt 1 omhandlede, som har relevans for afgørelsen i overensstemmelse med artikel 8, og som først er til rådighed, efter at den berørte offentlighed blev informeret i henhold til punkt 1.
3. Den berørte offentlighed har ret til at fremsætte kommentarer og udtalelser til den kompetente myndighed, inden der træffes en afgørelse.
4. Ved den endelige afgørelse skal der tages behørigt hensyn til resultaterne af de konsultationer, der er afholdt i henhold til dette bilag.
5. De detaljerede ordninger til information af offentligheden (f.eks. ved opslag inden for en vis radius eller offentliggørelse i lokale dagblade) og høring af den berørte offentlighed (f.eks. ved skriftlige forelæggelser eller ved offentlig høring) fastlægges af medlemsstaterne. Der skal fastsættes rimelige tidsrammer for de forskellige faser, der giver tilstrækkelig tid til at informere offentligheden og til, at den berørte offentlighed kan forberede sig på og opnå reel deltagelse i de miljøbeslutningsprocedurer, der er omfattet af dette bilag.

BILAG VI

DEL A

Ophævet direktiv med ændringer (jf. artikel 22)

Rådets direktiv 96/61/EF (EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26)	
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF (EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17)	udelukkende artikel 4 og bilag II
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32)	udelukkende artikel 26
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1)	udelukkende nr. 61 i bilag III
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1)	udelukkende artikel 21, stk. 2

DEL B

Liste over frister for gennemførelse i national ret (jf. artikel 22)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
96/61/EF	30. oktober 1999
2003/35/EF	25. juni 2005
2003/87/EF	31. december 2003

BILAG VII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 96/61/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, indledning	Artikel 2, indledning
Artikel 2, nr. 1-9	Artikel 2, nr. 1-9
Artikel 2, nr. 10, litra a)	Artikel 2, nr. 10
Artikel 2, nr. 10, litra b)	Artikel 2, nr. 11
Artikel 2, nr. 11, første afsnit, indledning	Artikel 2, nr. 12, første afsnit, indledning
Artikel 2, nr. 11, første afsnit, første led	Artikel 2, nr. 12, første afsnit, litra a)
Artikel 2, nr. 11, første afsnit, andet led	Artikel 2, nr. 12, første afsnit, litra b)
Artikel 2, nr. 11, første afsnit, tredje led	Artikel 2, nr. 12, første afsnit, litra c)
Artikel 2, nr. 11, andet afsnit	Artikel 2, nr. 12, andet afsnit
Artikel 2, nr. 12	Artikel 2, nr. 13
Artikel 2, nr. 13	Artikel 2, nr. 14
Artikel 2, nr. 14	Artikel 2, nr. 15
Artikel 3, første afsnit	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, andet afsnit	Artikel 3, stk. 2
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6, stk. 1, første afsnit, indledning	Artikel 6, stk. 1, første afsnit, indledning
Artikel 6, stk. 1, første afsnit, første til tiende led	Artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra a)-j)
Artikel 6, stk. 1, andet afsnit	Artikel 6, stk. 1, andet afsnit
Artikel 6, stk. 2	Artikel 6, stk. 2
Artikel 7 til 12	Artikel 7 til 12
Artikel 13, stk. 1	Artikel 13, stk. 1
Artikel 13, stk. 2, indledning	Artikel 13, stk. 2, indledning
Artikel 13, stk. 2, første til fjerde led	Artikel 13, stk. 2, litra a)-d)
Artikel 14, indledning	Artikel 14, indledning
Artikel 14, første til tredje led	Artikel 14, litra a)-c)
Artikel 15, stk. 1, første afsnit, indledning	Artikel 15, stk. 1, første afsnit, indledning
Artikel 15, stk. 1, første afsnit, første til tredje led	Artikel 15, stk. 1, første afsnit, litra a)-c)
Artikel 15, stk. 1, andet afsnit	Artikel 15, stk. 1, andet afsnit
Artikel 15, stk. 2	Artikel 15, stk. 2
Artikel 15, stk. 4	Artikel 15, stk. 3
Artikel 15, stk. 5	Artikel 15, stk. 4
Artikel 15a, første afsnit, indledning og afslutning	Artikel 16, stk. 1
Artikel 15a, første afsnit, litra a) og b)	Artikel 16, stk. 1, litra a) og b)

Direktiv 96/61/EF	Nærværende direktiv
Artikel 15a, andet afsnit	Artikel 16, stk. 2
Artikel 15a, tredje afsnit, første og andet punktum	Artikel 16, stk. 3, første afsnit
Artikel 15a, tredje afsnit, tredje punktum	Artikel 16, stk. 3, andet afsnit
Artikel 15a, fjerde afsnit	Artikel 16, stk. 4, første afsnit
Artikel 15a, femte afsnit	Artikel 16, stk. 4, andet afsnit
Artikel 15a, sjette afsnit	Artikel 16, stk. 5
Artikel 16	Artikel 17
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18, stk.1, indledning og afslutning	Artikel 19, stk. 1
Artikel 18, stk. 1, første og andet led	Artikel 19, stk. 1, litra a) og b)
Artikel 18, stk. 2, første afsnit	Artikel 19, stk. 2
Artikel 18, stk. 2, andet afsnit	Artikel 19, stk. 3
Artikel 19	—
Artikel 20, stk. 1	Artikel 20, stk. 1
Artikel 20, stk. 2	Artikel 20, stk. 2
Artikel 20, stk. 3, første afsnit	Artikel 20, stk. 3, første afsnit
Artikel 20, stk. 3, andet afsnit	—
Artikel 20, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 20, stk. 3, andet afsnit
Artikel 21, stk. 1	—
Artikel 21, stk. 2	Artikel 21
—	Artikel 22
Artikel 22	Artikel 23
Artikel 23	Artikel 24
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
Bilag III	Bilag III
Bilag IV	Bilag IV
Bilag V	Bilag V
—	Bilag VI
—	Bilag VII

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2008/2/EF
af 15. januar 2008
om synsfelt og forrudeviskere for landbrugs- og skovbrugshjultraktorer
(kodificeret udgave)
(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
 HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
 Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
 og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 74/347/EØF af 25. juni 1974 om tilnær-
 melse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende synsfelt
 og forrudeviskere for landbrugs- og skovbrugshjul-
 traktorer ⁽³⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere lejlig-
 heder ⁽⁴⁾. Direktivet bør af klarheds- og rationaliserings-
 hensyn kodificeres.
- (2) Direktiv 74/347/EØF er et af særdirektiverne i EF-type-
 godkendelsesordningen fastsat i Rådets direktiv
 74/150/EØF, der er erstattet af Europa-Parlamentets og
 Rådets direktiv 2003/37/EF af 26. maj 2003 om type-
 godkendelse af landbrugs- eller skovbrugstraktorer og af
 deres påhængskøretøjer og udskifteligt trukket materiel
 samt af systemer, komponenter og tekniske enheder til
 disse køretøjer ⁽⁵⁾, og heri fastsættes de tekniske
 forskrifter for konstruktion og fremstilling af landbrugs-
 og skovbrugstraktorer med hensyn til synsfelt og forru-
 deviskere. Med disse tekniske forskrifter skal der ske en
 tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning, så der for
 alle traktortyper kan anvendes den procedure for EF-type-
 godkendelse, som er omhandlet i direktiv 2003/37/EF.

Bestemmelserne i direktiv 2003/37/EF om typegodken-
 delse af landbrugs- eller skovbrugstraktorer og af deres
 påhængskøretøjer og udskifteligt trukket materiel samt af
 systemer, komponenter og tekniske enheder til disse
 køretøjer finder derfor også anvendelse på nærværende
 direktiv.

- (3) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes
 forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne
 frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af
 direktiverne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Ved traktor (landbrugs- eller skovbrugstraktor) forstås
 ethvert motordrevet køretøj med hjul eller med bæltter, der
 har mindst to aksler, og hvis funktion i det væsentlige ligger i
 dets trækraft, og som er særlig konstrueret til at trække,
 skubbe, bære eller drive visse redskaber, maskiner eller
 påhængskøretøjer, bestemt til benyttelse i landbrugs- eller skov-
 brugsbedrifter. Det kan være indrettet til transport af gods og
 ledsagere.

2. Dette direktiv finder kun anvendelse på de i stk. 1 defi-
 nerede traktorer, der er forsynede med luftgummiringe, og som
 har en konstruktivt bestemt maksimalhastighed på mellem 6 og
 40 km/t.

Artikel 2

Medlemsstaterne kan ikke nægte EF-typegodkendelse eller nati-
 onal godkendelse af en traktor af grunde, der vedrører forrude-
 viskere, hvis disse opfylder forskrifterne i bilag I.

Artikel 3

Medlemsstaterne kan ikke nægte indregistrering eller forbyde
 salg, ibrugtagning eller benyttelse af traktorer af grunde, der
 vedrører forrudeviskere, hvis disse opfylder forskrifterne i
 bilag I.

Artikel 4

De ændringer, som er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i
 bilag I til den tekniske udvikling, vedtages efter proceduren i
 artikel 20, stk. 2, i direktiv 2003/37/EF.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 13.7.2007, s. 35.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 19. juni 2007 (endnu ikke offent-
 liggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17. december 2007.

⁽³⁾ EFT L 191 af 15.7.1974, s. 5. Senest ændret ved Europa-Parlamen-
 tets og Rådets direktiv 97/54/EF (EFT L 277 af 10.10.1997, s. 24).

⁽⁴⁾ Jf. bilag II, del A.

⁽⁵⁾ EUT L 171 af 9.7.2003, s. 1. Senest ændret ved Rådets direktiv
 2006/96/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 81).

Artikel 5

Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6

Direktiv 74/347/EØF, som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag II, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag II, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 7

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Det finder anvendelse fra den 1. maj 2008.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 15. januar 2008.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

J. LENARČIČ

Formand

BILAG I

SYNSFELT

DEFINITIONER OG FORSKRIFTER

1. DEFINITIONER

1.1. **Synsfelt**

Ved »synsfelt« forstås alle retninger fremad og til siderne, i hvilke føreren af traktoren kan se.

1.2. **Referencepunkt**

Ved »referencepunkt« forstås den vedtagne position af traktorførerenes øjne, samlede i ét tænkt punkt. Dette referencepunkt befinder sig i et plan parallelt med traktorens længdesymmetriplan, som går midt igennem sædet og 700 mm lodret over dette plans skæringslinje med sædets overflade og i en afstand af 270 mm — i retning af bækkenstøtten — fra det lodrette plan, der tangerer den forreste kant af sædets overflade og er vinkelret på traktorens længdesymmetriplan (figur 1). Det således bestemte referencepunkt gælder for det tomme sæde i den af fabrikanten af traktoren angivne middelstilling.

1.3. **Halv synskreds**

Ved »halv synskreds« forstås den halvkreds, som dannes af en radius på 12 m omkring det punkt, der befinder sig lodret under referencepunktet i vejbanens vandrette plan, således at halvkredsens bue — set i kørselsretningen — befinder sig foran traktoren, og at diameteren, der begrænser halvkredsen, danner en ret vinkel med traktorens længdeakse (figur 2).

1.4. **Blændevirkning**

Ved »blændevirkning« forstås korderne til de sektorer af den halve synskreds, som ikke kan ses på grund af komponenter, f.eks. tagstøtter, luftindsugnings- eller udstødningsrør og ramme til forruden.

1.5. **Synssektor**

Ved »synssektor« forstås den del af synsfeltet, som er afgrænset

1.5.1. opad

af et vandret plan, der går gennem referencepunktet

1.5.2. på vejplanet

af det område, der er beliggende uden for den halve synskreds, i fortsættelse af et afsnit af den halve synskreds, hvis korde, der er 9,5 m lang, er vinkelret på et plan, der er parallelt med traktorens længdesymmetriplan og går igennem midten af førersædet, der deles i to af dette plan.

1.6. **Forrudeviskerens virkningsfelt**

Ved »forrudeviskerens virkningsfelt« forstås den del af forrudens ydre overflade, som viskes af forrudeviskeren.

2. FORSKRIFTER

2.1. **Generelt**

Traktoren skal være bygget og udrustet således, at føreren i trafik på vej samt i landbrugs- eller skovbrugsbedrifter kan have et tilstrækkeligt synsfelt under alle sædvanlige trafikforhold på vej samt under arbejde på mark og i skov. Synsfeltet anses for at være tilstrækkeligt, når føreren så vidt muligt kan se en del af hvert forhjul, og når nedenstående forskrifter opfyldes.

2.2. Afprøvning af synsfeltet

2.2.1. Fremgangsmåde til bestemmelse af blændevirkningen

- 2.2.1.1. Traktoren anbringes på en vandret flade som vist i figur 2. To punktformede lyskilder (f.eks. 2×150 W, 12 V) anbringes symmetrisk i en afstand af 65 mm fra hinanden på en vandret støtte, der går igennem referencepunktet. Denne støtte skal i sit midtpunkt kunne drejes om en lodret akse, der går gennem referencepunktet. Når blændevirkningen måles, skal støtten være indstillet således, at den linje, der forbinder lyskilderne, er vinkelret på den linje, der forbinder den komponent, som bryder udsynet, med referencepunktet.

Blændevirkningen bestemmes i overensstemmelse med punkt 1.4 ved på den halve synskreds at måle overlappningen af de skygeområder (kerneskygger) fra de komponenter, der bryder udsynet, som fremkommer ved samtidig eller skiftevis at tænde de to lyskilder (figur 3).

- 2.2.1.2. Blændevirkningerne må ikke overstige 700 mm.

- 2.2.1.3. Blændevirkninger, der stammer fra tilstødende komponenter med over 80 mm bredde, skal være beliggende således, at linjen mellem midtpunkterne i to blændevirkninger, målt som korde på den halve synskreds, er mindst 2 200 mm lang.

- 2.2.1.4. På hele den halve synskreds må der ikke være flere end seks blændevirkninger, og ikke flere end to inden for den synssektor, der omhandles i punkt 1.5.

- 2.2.1.5. Uden for synssektoren godkendes blændevirkninger, der er større end 700 mm, men mindre end 1 500 mm, imidlertid, såfremt de komponenter, der er årsag til dem, hverken kan have en anden form eller kan anbringes anderledes: i alt må der på hver side være enten to sådanne blændevirkninger, hvoraf den ene ikke må være større end 700 mm, og den anden ikke må overskride 1 500 mm, eller to sådanne blændevirkninger, som hver især ikke er større end 1 200 mm.

- 2.2.1.6. De eventuelle hindringer for udsynet, som skyldes førerspejle af godkendt type, tages ikke i betragtning, hvis de ikke kan anbringes anderledes.

2.2.2. Matematisk bestemmelse af blændevirkninger ved syn med begge øjne

- 2.2.2.1. I stedet for den afprøvning, der er omhandlet i punkt 2.2.1, kan tilladeligheden af de forskellige blændevirkninger kontrolleres matematisk. Punkt 2.2.1.2-2.2.1.6 gælder for størrelsen, fordelingen og antallet af blændevirkningerne.

- 2.2.2.2. Ved syn med to øjne og med en afstand mellem øjnene af 65 mm er blændevirkningen udtrykt i mm givet af formlen:

$$v = \frac{b - 65}{a} \times 12\,000 + 65$$

i hvilken formel:

a er afstanden i millimeter mellem komponenten, der bryder udsynet, og referencepunktet målt langs den synsradius, der forbinder referencepunktet, midten af komponenten og omkredsen af den halve synskreds, og

b er bredden i millimeter af den komponent, der bryder udsynet, målt vandret og vinkelret på synsradius.

2.3. De afprøvningsmetoder, der omtales i punkt 2.2, kan erstattes af andre metoder, på betingelse af at det kan godtgøres, at de har samme værdi.

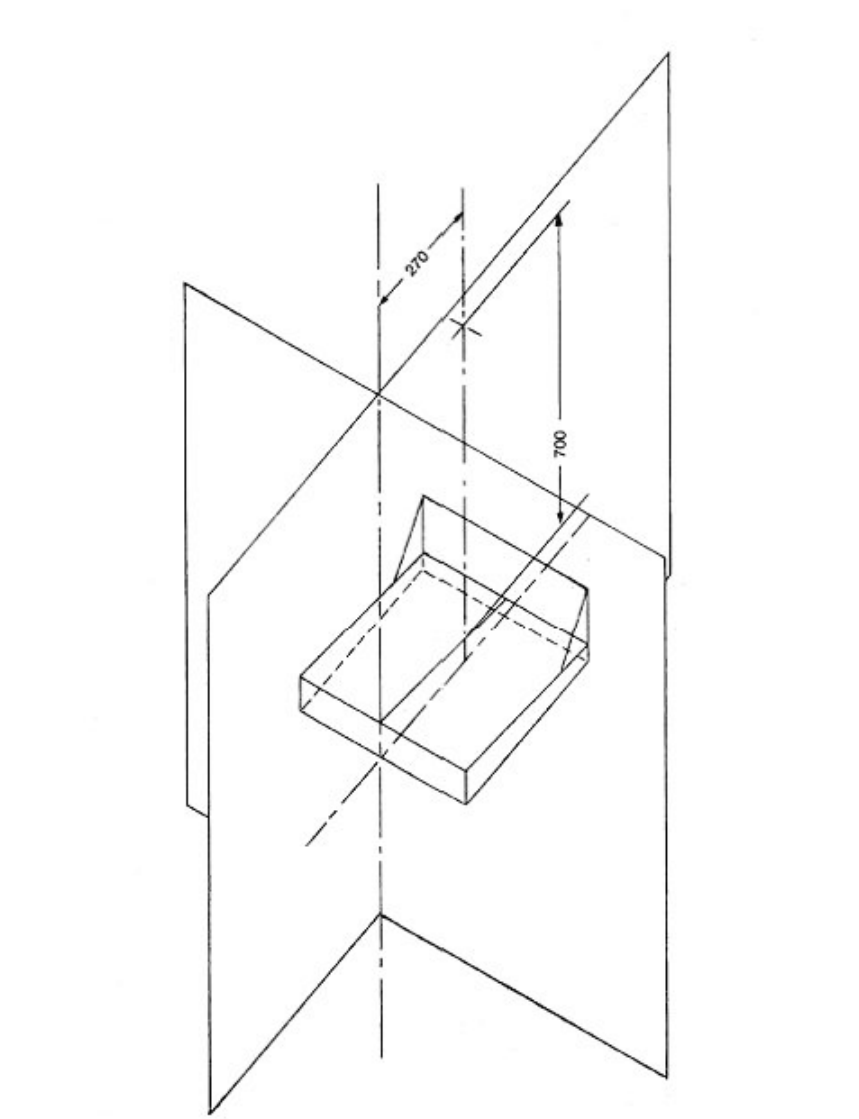
2.4. **Forrudens gennemsigtige område**

Med henblik på at bestemme blændevirkningen i synssektoren kan de blændevirkninger, der stammer fra forruden og enhver anden hindring, i overensstemmelse med forskrifterne i punkt 2.2.1.4 betragtes som én samlet blændevirkning, såfremt afstanden mellem de yderste punkter i denne blændevirkning ikke overstiger 700 mm.

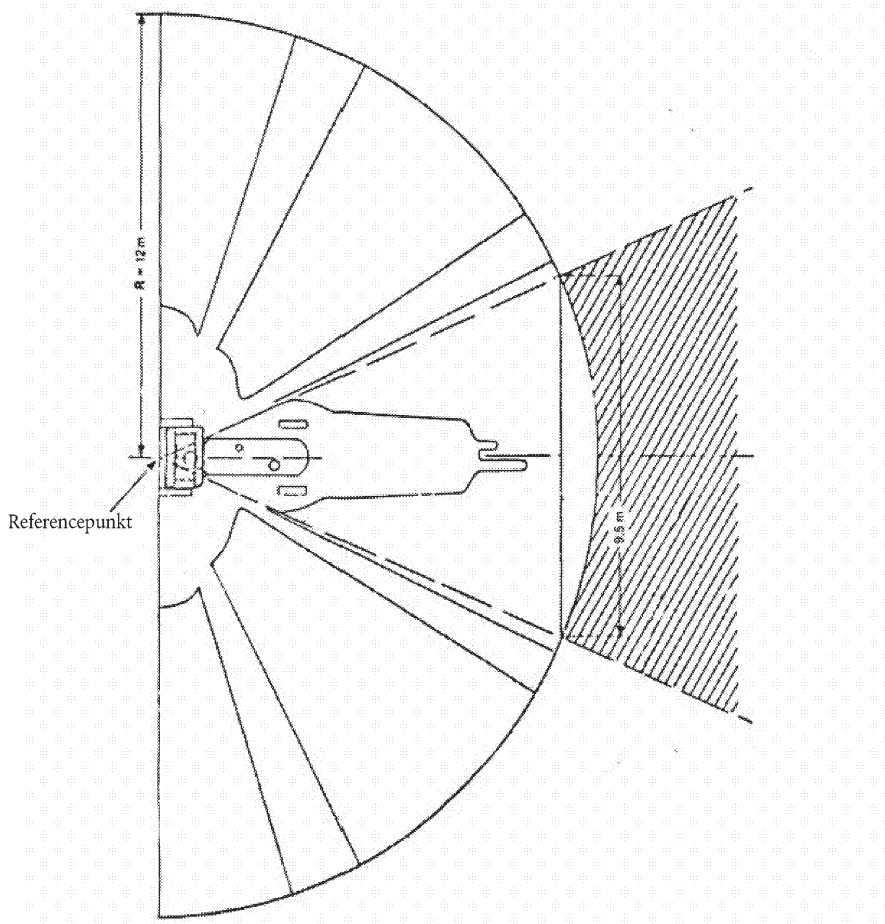
2.5. **Forrudeviskere**

2.5.1. Hvis traktoren er forsynet med forrude, skal den ligeledes være udrustet med motordreven forrudeviskere. Dennes virkningsfelt skal sikre et uhindret udsyn fremad svarende til en korde på mindst 8 m i den halve synskreds inden for synssektoren.

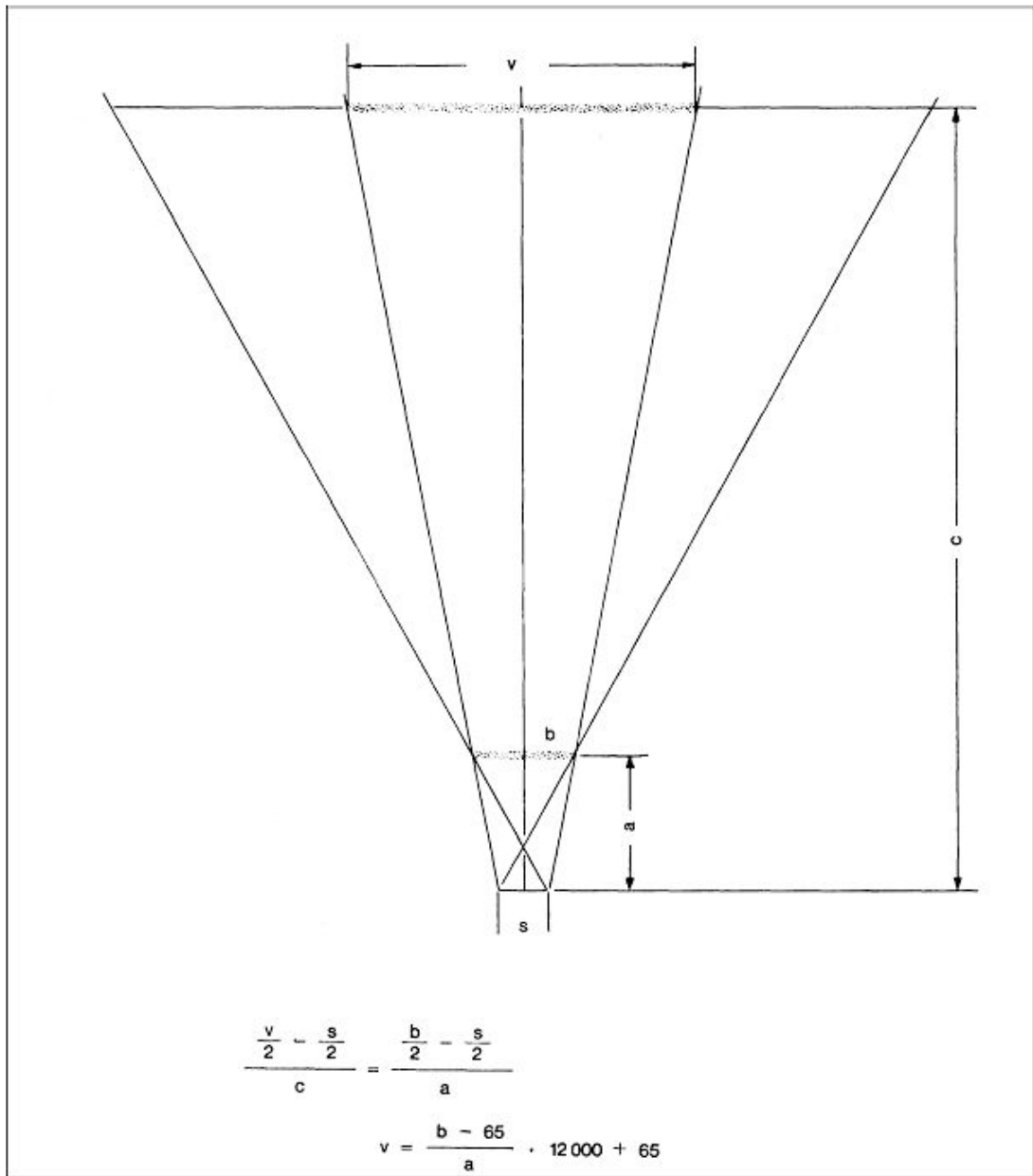
2.5.2. Forrudeviskerens arbejdhastighed skal mindst være 20 arbejds gange pr. minut.

Figur 1

Figur 2

Figur 3

BILAG II

DEL A

Ophævet direktiv med ændringer (jf. artikel 6)

Rådets direktiv 74/347/EØF
(EFT L 191 af 15.7.1974, s. 5)

Kommissionens direktiv 79/1073/EØF
(EFT L 331 af 27.12.1979, s. 20)

Rådets direktiv 82/890/EØF
(EFT L 378 af 31.12.1982, s. 45)

Kun for så vidt angår henvisningerne i artikel 1, stk. 1, til direktiv 74/347/EØF

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/54/EF
(EFT L 277 af 10.10.1997, s. 24)

Kun for så vidt angår henvisningerne i artikel 1, første led, til direktiv 74/347/EØF

DEL B

Liste over frister for gennemførelse i national ret og anvendelse (jf. artikel 6)

Direktiv	Gennemførelsesfrist	Anvendelsesdato
74/347/EØF	2. januar 1976 (*)	
79/1073/EØF	30. april 1980	
82/890/EØF	22. juni 1984	
97/54/EF	22. september 1998	23. september 1998

(*) I overensstemmelse med artikel 3a, indsat ved artikel 1, nr. 2, i direktiv 79/1073/EØF:

»1. Fra og med den 1. maj 1980 kan medlemsstaterne ikke af grunde, der vedrører traktorernes synsfelt:

- for en traktortype nægte EØF-standardtypegodkendelse og udstedelse af det i artikel 10, stk. 1, sidste led, i direktiv 74/150/EØF omtalte dokument eller national godkendelse, eller
- forbyde første ibrugtagning af traktorerne

når synsfeltet på denne traktortype eller disse traktorer er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.

2. Fra og med den 1. oktober 1980 kan medlemsstaterne:

- ikke længere udstede det i artikel 10, stk. 1, sidste led, i direktiv 74/150/EØF omtalte dokument for en traktortype, på hvilken synsfeltet ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv
- nægte national godkendelse af en traktortype, på hvilken synsfeltet ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.

3. Fra og med den 1. januar 1983 kan medlemsstaterne forbyde første ibrugtagning af traktorer, hvis synsfelt ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.«

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 74/347/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1-3	Artikel 1-3
Artikel 3a	Tabelnote (*) i bilag II
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5, stk. 1	—
Artikel 5, stk. 2	Artikel 5
—	Artikel 6 og 7
Artikel 6	Artikel 8
Bilag	Bilag I
Bilag, punkt 1 til 2.3	Bilag I, punkt 1 til 2.3
Bilag, punkt 2.4	—
Bilag, punkt 2.5	Bilag I, punkt 2.4
Bilag, punkt 2.6	Bilag I, punkt 2.5
Bilag, figur 1, 2 og 3	Bilag I, figur 1, 2 og 3
—	Bilag II
—	Bilag III

FORRETNINGSORDENER OG PROCESREGLEMENTER

ÆNDRINGER I DOMSTOLENS PROCESREGLEMENT

DOMSTOLEN HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 223, stk. 6,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 139, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Anmodninger om præjudiciel afgørelse, som kan forelægges for Domstolen inden for de områder, der er omfattet af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union eller af tredje del, afsnit IV, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, hvis formål er opretholdelse og udvikling af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, kræver i visse tilfælde et hurtigt svar fra Domstolen på grund af den hastende karakter af den sag, der verserer for den nationale ret.
- (2) Den sædvanlige præjudicielle procedure, således som den er fastlagt i artikel 23 i Domstolens statut og procesreglementets bestemmelser, tillader ikke Domstolen at tage stilling til de spørgsmål, den får forelagt, med den hurtighed, som er påkrævet i de førnævnte tilfælde. Den fremskyndede procedure for anmodninger om præjudiciel afgørelse i henhold til procesreglementets artikel 104a omfatter de samme trin som den sædvanlige præjudicielle procedure, og den kan kun undtagelsesvis iværksættes, eftersom den fremskyndede behandling primært opnås ved på ethvert trin af proceduren at give den pågældende præjudicielle anmodning første prioritet i forhold til alle øvrige verserende sager.
- (3) En hurtig behandling af et ikke ubetydeligt antal anmodninger om præjudiciel afgørelse er kun mulig, såfremt der indføres en særlig præjudiciel hasteprocedure, der begrænser og forenkler trinnene i den præjudicielle procedure.

Med Rådets godkendelse af 20. december 2007 —

FASTSAT FØLGENDE ÆNDRINGER I SIT PROCESREGLEMENT:

Artikel 1

Procesreglementet for De Europæiske Fællesskabers Domstol, fastsat den 19. juni 1991 (EFT L 176 af 4.7.1991, s. 7, berigtigelse: EFT L 383 af 29.12.1992, s. 117), som ændret den 21. februar 1995 (EFT L 44 af 28.2.1995, s. 61), den 11. marts 1997 (EFT L 103 af 19.4.1997, s. 1, berigtigelse: EFT L 351 af 23.12.1997, s. 72), den 16. maj 2000 (EFT L 122 af 24.5.2000, s. 43), den 28. november 2000 (EFT L 322 af 19.12.2000, s. 1), den 3. april 2001 (EFT L 119 af 27.4.2001, s. 1), den 17. september 2002 (EFT L 272 af 10.10.2002, s. 24, berigtigelse: EFT L 281 af 19.10.2002, s. 24), den 8. april 2003 (EUT L 147 af 14.6.2003, s. 17), den 19. april 2004 (EUT L 132 af 29.4.2004, s. 2), den 20. april 2004 (EUT L 127 af 29.4.2004, s. 107), den 12. juli 2005 (EUT L 203 af 4.8.2005, s. 19), den 18. oktober 2005 (EUT L 288 af 29.10.2005, s. 51) og den 18. december 2006 (EUT L 386 af 29.12.2006, s. 44), ændres som følger:

1. Artikel 9 ændres som følger:

a) Stk. 1 erstattes af følgende tekst:

»Stk. 1. I henhold til statuttens artikel 16 opretter Domstolen afdelinger af sin midte med fem eller tre dommere, og den træffer bestemmelse om dommernes fordeling mellem afdelingerne.

Domstolen udpeger den eller de afdelinger med fem dommere, der for en periode på et år skal behandle de sager, der er omhandlet i artikel 104b.

Dommernes fordeling mellem afdelingerne og udpegelsen af den eller de afdelinger, der skal behandle de sager, der er omhandlet i artikel 104b, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende to afsnit:

»I de sager, der er omhandlet i artikel 104b, vælges den refererende dommer blandt dommerne i den afdeling, der er udpeget i overensstemmelse med stk. 1, efter forslag fra formanden for denne afdeling. Hvis afdelingen beslutter ikke at undergive sagen den særlige hasteprocedure, kan Domstolens præsident omfordele sagen til en refererende dommer, der er tilknyttet en anden afdeling.

Domstolens præsident træffer de nødvendige foranstaltninger, såfremt en refererende dommer har forfald.»

2. Efter artikel 104a indsættes følgende tekst:

»Artikel 104b

Stk. 1. En præjudiciel forelæggelse, hvorved der rejses et eller flere spørgsmål vedrørende de områder, der er omhandlet i unionstraktatens afsnit VI eller EF-traktatens tredje del, afsnit IV, kan på anmodning fra den nationale ret eller i undtagelsestilfælde ex officio undergives en særlig hasteprocedure, der fraviger bestemmelserne i dette reglement.

Den nationale rets anmodning skal indeholde en fremstilling af de retlige og faktiske omstændigheder, der godtgør sagens hastende karakter og begrundet anvendelsen af denne særlige procedure, og den nationale ret angiver, i det omfang dette er muligt, sit forslag til besvarelse af de præjudicielle spørgsmål.

Hvis den nationale ret ikke har anmodet om iværksættelse af den særlige hasteprocedure, kan Domstolens præsident, hvis anvendelsen af denne procedure ud fra en umiddelbar betragtning synes påkrævet, anmode nedennævnte afdeling om at undersøge, om der er behov for at undergive forelæggelsen nævnte procedure.

Beslutningen om at undergive en forelæggelse den særlige hasteprocedure træffes af den udpegede afdeling på grundlag af den refererende dommers rapport, og efter at generaladvokaten er blevet hørt. Afdelingens sammensætning fastlægges i overensstemmelse med artikel 11c samme dag, som sagen tildeles den refererende dommer, hvis den nationale ret har anmodet om anvendelse af den særlige hasteprocedure, eller, hvis spørgsmålet om anvendelsen af denne procedure undersøges efter anmodning fra Domstolens præsident, samme dag, som denne anmodning fremsættes.

Stk. 2. Justitssekretæren giver straks meddelelse om en præjudiciel forelæggelse, som er omfattet af foregående stykke, til parterne i sagen for den nationale ret, til den medlemsstat, hvor denne ret er beliggende, samt til de institutioner, der er omfattet af statuttens artikel 23, stk. 1, på de betingelser, der er fastsat i denne bestemmelse, når den nationale ret har anmodet om anvendelsen af den særlige hasteprocedure, eller når præsidenten har anmodet den udpegede afdeling om at undersøge behovet for at undergive forelæggelsen denne procedure.

Beslutningen om at undergive eller ikke at undergive den præjudicielle forelæggelse den særlige hasteprocedure forkyndes straks for den nationale ret samt for de parter, den medlemsstat og de institutioner, der er nævnt i foregående afsnit. I beslutningen om at undergive forelæggelsen den særlige hasteprocedure fastsættes den frist, inden for hvilken førnævnte parter, stat og institutioner kan indgive skriftlige indlæg eller bemærkninger. Det kan i beslutningen præciseres, hvilke retlige spørgsmål disse skriftlige indlæg og bemærkninger bør omhandle, og der kan fastsættes et maksimalt omfang af disse dokumenter.

Så snart der er sket forkyndelse som omhandlet i første afsnit, gives der desuden meddelelse om den præjudicielle forelæggelse til de berørte, der er omfattet af statutens artikel 23, og som ikke er adressater for nævnte forkyndelse, og beslutningen om at undergive eller ikke at undergive forelæggelsen hasteproceduren meddeles ligeledes disse berørte, så snart der er sket forkyndelse som omhandlet i andet afsnit.

Parterne og de øvrige berørte, der er omfattet af statutens artikel 23, underrettes hurtigst muligt om den forventede dato for retsmødet.

Hvis forelæggelsen ikke undergives den særlige hasteprocedure, fortsættes proceduren i overensstemmelse med bestemmelserne i statutens artikel 23 og med de bestemmelser i dette reglement, der finder anvendelse.

Stk. 3. En præjudiciel forelæggelse, der er undergivet den særlige hasteprocedure, samt de skriftlige indlæg eller bemærkninger, der er indgivet, forkyndes for de berørte, der er omfattet af statutens artikel 23, og som ikke er nævnt i stk. 2, første afsnit. Den præjudicielle forelæggelse ledsages af en oversættelse, i påkommende tilfælde af et sammendrag, på de betingelser, der er fastsat i artikel 104, stk. 1.

De indgivne indlæg eller bemærkninger forkyndes desuden for de parter og andre berørte, der er nævnt i stk. 2, første afsnit.

Datoen for retsmødet meddeles parterne og andre berørte samtidig med de forkyndelser, der er nævnt i dette stykkes første og andet afsnit.

Stk. 4. Afdelingen kan i yderst hastende tilfælde beslutte at udelade den i denne artikels stk. 2, andet afsnit, omhandlede skriftlige forhandling.

Stk. 5. Den udpegede afdeling træffer afgørelse efter at have hørt generaladvokaten.

Afdelingen kan beslutte, at den sættes af tre dommere. Den sammensættes i så fald af formanden for den udpegede afdeling, den refererende dommer og den første eller i påkommende tilfælde de to første dommere, der er udpeget på grundlag af den i artikel 11c, stk. 2, omhandlede liste, i forbindelse med fastlæggelsen af sammensætningen af den udpegede afdeling i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, fjerde afsnit.

Afdelingen kan ligeledes beslutte at tilbagesende sagen til Domstolen med henblik på, at den tildeles et dommerkollegium med et større antal dommere. Den særlige hasteprocedure fortsættes for det nye dommerkollegium, i påkommende tilfælde efter genåbning af den mundtlige forhandling.

Stk. 6. De processkrifter, der er nævnt i denne artikel, anses for indleveret ved fremsendelse til Justitskontoret pr. telefax eller ved ethvert andet teknisk kommunikationsmiddel, som Domstolen råder over, af en genpart af det underskrevne originaleksemplar og de påberåbte dokumenter samt den fortegnelse, der er nævnt i artikel 37, stk. 4. Det originale eksemplar af processkriftet og de fornævnte bilag tilstilles Domstolens Justitskontor.

De forkyndelser og meddelelser, der er omhandlet i denne artikel, kan foretages ved fremsendelse af en genpart af dokumentet pr. telefax eller ved ethvert andet teknisk kommunikationsmiddel, som Domstolen og modtageren råder over.«

Artikel 2

Disse ændringer i procesreglementet, som har retsgyldighed på de sprog, der er nævnt i artikel 29, stk. 1, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft den første dag i den anden måned efter offentliggørelsen.

Vedtaget i Luxembourg den 15. januar 2008.

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 20. december 2007

om ændring af protokollen vedrørende statuten for Domstolen

(2008/79/EF, Euratom)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

ordens skyld tillige omfatte den fremskyndede procedure, som er fastsat i Domstolens procesreglement —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 245, stk. 2,

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 160, stk. 2,

Artikel 1

Efter artikel 23 i protokollen vedrørende statuten for Domstolen indsættes følgende artikel:

under henvisning til Domstolens anmodning af 11. juli 2007,

»Artikel 23a

under henvisning til Kommissionens udtalelse af 20. november 2007,

Der kan i procesreglementet fastsættes bestemmelser om en fremskyndet procedure og, for så vidt angår præjudicielle forelæggelser vedrørende området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, en hasteprocedure.

under henvisning til Europa-Parlamentets udtalelse af 29. november 2007, og

Det kan for disse procedurer bestemmes, at der gælder en kortere frist for indgivelse af indlæg eller andre skriftlige udtalelser end den frist, der er fastsat i artikel 23, og at der, uanset artikel 20, stk. 4, skal ske pådømmelse uden generaladvokatens forslag til afgørelse.

ud fra følgende betragtning:

I forbindelse med indførelsen af en særlig præjudiciel hasteprocedure for præjudicielle forelæggelser vedrørende området med frihed, sikkerhed og retfærdighed bør der fastsættes en mulighed for at fravige visse processuelle bestemmelser i protokollen vedrørende statuten for Domstolen, og den bestemmelse, hvorved der gives hjemmel til disse fravigelser, skal for en

For hasteproceduren kan der desuden fastsættes bestemmelse om en begrænsning af de parter og øvrige berørte, der er omfattet af statuttens artikel 23, som kan indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser, og at den skriftlige forhandling i yderst hastende tilfælde kan udelades.»

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft den første dag i den anden måned efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2007.

På Rådets vegne
F. NUNES CORREIA
Formand

ERKLÆRING

Rådet opfordrer Domstolen til i den orienterende note om de nationale retters indførelse af præjudicielle procedurer over for de nationale retter at angive, i hvilke tilfælde der kan anmodes om iværksættelse af den præjudicielle hasteprocedure, navnlig i tilfælde af korte frister i henhold til national lovgivning eller fællesskabslovgivning eller alvorlige konsekvenser for den berørte person. Rådet opfordrer Domstolen til at anvende den præjudicielle hasteprocedure i situationer, der vedrører frihedsberøvelse.

Rådet noterer sig, at Domstolen under hensyn til sagens hastende karakter agter at sørge for, at medlemsstaterne får den nødvendige tid og de nødvendige oversættelser til effektivt og hensigtsmæssigt at deltage i proceduren i forbindelse med udarbejdelsen af eventuelle skriftlige bemærkninger og forberedelsen af deres processkrift. Rådet opfordrer Domstolen til at påse, at fristerne i den forbindelse i princippet ikke bliver under ti arbejdsdage, og til at tilpasse den mundtlige forhandling til behovene i forbindelse med hasteproceduren. Rådet bemærker, at den præjudicielle hasteprocedure bør afsluttes inden for tre måneder.

Rådet tager endvidere til efterretning, at Domstolen, som i alle sager, har til hensigt at sikre gennemsigtighed i anvendelsen af den præjudicielle hasteprocedure, og anmoder den om senest tre år efter ikrafttrædelsen af denne procedure at forelægge en rapport — med en årlig ajourføring af de data, der anvendes i forbindelse med rapporten — om iværksættelsen heraf, og navnlig om, hvilken praksis Domstolen har fulgt for så vidt angår afgørelser om iværksættelse eller ej af hasteproceduren.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. december 2007

om Republikken Østrigs nationale bestemmelser om visse fluorholdige drivhusgasser

(meddelt under nummer K(2007) 6646)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2008/80/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

1. FÆLLESSKABSRETTEN

1.1. EF-TRAKTATENS ARTIKEL 95, STK. 4, 5 OG 6

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95, stk. 6,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 842/2006 af 17. maj 2006 om visse fluorholdige drivhusgasser ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING OG SAGSFORLØB

(1) Den 29. juni 2007 underrettede Republikken Østrig i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 842/2006 om visse fluorholdige drivhusgasser Kommissionen om nationale foranstaltninger, som var blevet vedtaget i 2002 (BGBl. II nr. 447/2002 — Bekendtgørelse fra Forbundsministeriet for Landbrug, Skovbrug, Miljø og Vandforvaltning om forbud mod og begrænsninger for fluorholdige og delvis fluorholdige karbonhydrider og svovlhexafluorid (HFC-PFC-SF₆-bekendtgørelsen), offentliggjort i Østrigs statstidende den 10. december 2002) og efterfølgende ændret ved bekendtgørelse BGBl. II nr. 139/2007 af 21. juni 2007.

(2) I dette brev påpeger den østrigske regering, at Republikken Østrig i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, litra a), i forordning (EF) nr. 842/2006 har til hensigt at opretholde sine nationale bestemmelser, som er strengere end dem, der er fastsat i forordningen, indtil 31. december 2012.

(3) Det hedder i EF-traktatens artikel 95, stk. 4, at »Hvis en medlemsstat, efter at Rådet eller Kommissionen har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at opretholde nationale bestemmelser, som er begrundet i vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 30, eller som vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet, giver den Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og om grundene til deres opretholdelse.«

(4) Det hedder i EF-traktatens artikel 95, stk. 5, at »Når en medlemsstat [...] med forbehold af stk. 4 og efter at Rådet eller Kommissionen har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at indføre nationale bestemmelser baseret på nyt videnskabeligt belæg vedrørende miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet på grund af et problem, der er specifikt for den pågældende medlemsstat, og som viser sig efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen, giver den Kommissionen meddelelse om de påtænkte bestemmelser og om grundene til deres indførelse.«

(5) I artikel 95, stk. 6, hedder det: »Kommissionen bekræfter eller forkaster inden seks måneder efter meddelelsen de pågældende nationale bestemmelser efter at have konstateret, om de er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og om de udgør en hindring for det indre markedes funktion.«

1.2. FORORDNING (EF) NR. 842/2006

(6) Formålet med forordning (EF) nr. 842/2006 om visse fluorholdige drivhusgasser (F-gasser) er at forebygge og standse emissionerne af visse F-gasser (HFC, PFC og SF₆), der er omfattet af Kyoto-protokollen.

⁽¹⁾ EUT L 161 af 14.6.2006, s. 1.

- (7) Forordningen rummer også et begrænset antal markedsførings- og anvendelsesrestriktioner, hvis der på fællesskabsplan findes alternativer til rimelige omkostninger, og hvis forbedring af indeslutning og genvinding ikke er mulig.
- (8) Forordningen har et dobbelt retsgrundlag, nemlig EF-traktatens artikel 175, stk. 1, hvad angår alle bestemmelser, og EF-traktatens artikel 95 med hensyn til artikel 7, 8 og 9 på grund af deres indvirkning på varers frie bevægelighed i EF's indre marked.
- (9) Forordningens artikel 9 rummer bestemmelser om markedsføring, og nærmere bestemt forbydes det at markedsføre en række produkter og udstyr, som indeholder, eller hvis drift afhænger af f-gasser, der er omfattet af forordningen. Det fastsættes i stk. 3, litra a), at medlemsstater, som inden den 31. december 2005 har vedtaget nationale foranstaltninger, der er strengere end dem, der følger af denne artikel, og som falder inden for denne forordnings anvendelsesområde, kan opretholde disse nationale foranstaltninger indtil den 31. december 2012. Ifølge stk. 3, litra b), skal Kommissionen underrettes om disse foranstaltninger og grundene hertil, og de skal være i overensstemmelse med traktaten.
- (10) Forordningen anvendes fra den 4. juli 2007 med undtagelse af artikel 9 og bilag II, der anvendes fra den 4. juli 2006.
2. NATIONALE BESTEMMELSER, SOM DER ER GIVET MEDDELELSE OM
- (11) De nationale bestemmelser, som Republikken Østrig har givet meddelelse om, blev indført ved bekendtgørelse nr. 447/2002 af 10. december 2002 og ændret ved bekendtgørelse nr. 139/2007 af 21. juni 2007.
- (12) Bekendtgørelse nr. 447/2002 som ændret ved bekendtgørelse nr. 139/2007 (i det følgende benævnt »bekendtgørelsen») drejer sig om drivhusgasser, der er omfattet af Kyoto-protokollen, og som for de flestes vedkommende har et højt globalt opvarmningspotentiale: hydrofluorkarbone (HFC), perfluorkarbone (PFC) og svovlhexafluorid (SF₆), med henblik på at opfylde Østrigs mål for nedbringelse af emissionerne.
- (13) Bekendtgørelsen indeholder et forbud mod markedsføring og anvendelse af ovennævnte drivhusgasser og mod deres anvendelse i visse former for anlæg og udstyr og i visse produkter, medmindre de bruges til forsknings-, udviklings- og analyseformål. De nærmere bestemmelser om forbuddene og betingelserne for undtagelser findes i bekendtgørelsens § 4-17.
- (14) Efter ændringen i 2007 tages der hensyn til den østrigske forfatningsdomstols beslutning om at ophæve (i kendelse af 9. juni 2005 og kendelse af 1. december 2005, offentliggjort i Østrigs statstidende henholdsvis den 9. august 2005 og 24. februar 2006) den grænseværdi for globalt opvarmningspotentiale på 3 000 for HFC, som er fastsat i artikel 12, stk. 2, tredje linje, i bekendtgørelse nr. 447/2002, og undtagelsesbestemmelsen i dens artikel 12, stk. 2, tredje linje, punkt a), med den begrundelse, at de er ulovlige.
- (15) Med ændringen i 2007 blev der ligeledes indført lempelser i de begrænsninger, der gælder for køleanlæg og luftkonditionering, således at de bringes i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 842/2006. Mobilt køleudstyr og luftkonditionering er ikke længere omfattet af den ændrede bekendtgørelse. Hvad angår stationære anlæg, gælder forbuddene kun for små plug in-enheder med en kølemiddelfyldning på højst 150 g og for fritstående anlæg med en kølemiddelfyldning på 20 kg og derover. For andre anvendelser defineres tekniske parametre, som sikrer, at der ikke anvendes mere kølemiddel end nødvendigt i overensstemmelse med den tekniske udvikling. Ændringerne omfatter også behandlingen af aerosoler, der indeholder HFC, og anvendelsen af SF₆, således at bestemmelserne bringes i overensstemmelse med EU-lovgivningen.
- (16) Ved brev af 1. august 2007 meddelte Kommissionen den østrigske regering, at den havde modtaget meddelelsen, og at den periode på seks måneder, som Kommissionen har til at undersøge den i henhold til artikel 95, stk. 6, startede den 30. juni 2007, dvs. dagen efter modtagelsen af meddelelsen.
- (17) Ved brev af 12. oktober 2007 underrettede Kommissionen de øvrige medlemsstater om meddelelsen og gav dem 30 dage til at fremsætte deres bemærkninger. Kommissionen offentliggjorde også en bekendtgørelse om meddelelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽¹⁾ for at underrette de øvrige interesserede parter om Østrigs nationale bestemmelser samt begrundelserne herfor.

II. VURDERING

1. VURDERING AF, OM DE FORMELLE BETINGELSER ER OPFYLDT

- (18) Denne meddelelse er undersøgt på baggrund af EF-traktatens artikel 95, stk. 4 og 5, og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 842/2006.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 19.10.2007, s. 4.

- (19) Artikel 95, stk. 4, vedrører tilfælde, hvor en medlemsstat, efter at der er vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at opretholde nationale bestemmelser, som er begrundet i vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 30, eller som vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet.
- (20) Eftersom de foranstaltninger, der blev vedtaget i 2002, er blevet ændret i 2007, er det imidlertid hensigtsmæssigt at undersøge, om artikel 95, stk. 5, gælder med hensyn til sådanne bestemmelser i bekendtgørelsen, som blev ændret efter vedtagelsen af forordning (EF) nr. 842/2006. Hvis sådanne bestemmelser havde ændret substansen i de bestemmelser, der allerede var vedtaget før harmoniseringsloven, burde de have været meddelt Kommissionen før vedtagelsen og begrundet i nyt videnskabeligt belæg på grund af et problem, der er specifikt for den pågældende medlemsstat, og som viste sig efter vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen.
- (21) I analysen af ændringsloven blev det konkluderet, at de ændringer, der var blevet indført i 2007, enten tog sigte på at fjerne bestemmelser (punkt 10 og 12 i ændringsbekendtgørelsen), reducere deres anvendelsesområde til mere specifikke produkter eller anvendelser uden at tilføje nye krav (punkt 1, 3 og 10 i ændringsbekendtgørelsen) eller indføre yderligere muligheder for undtagelse fra begrænsningen i henhold til bekendtgørelsen fra 2002 (punkt 6 og 7 i ændringsbekendtgørelsen). Endvidere blev der indført henvisninger til forordning (EF) nr. 842/2006 og eksplicite krav, hvori der tages hensyn til harmoniseringsforanstaltningerne (punkt 1, 8 og 9 i ændringsbekendtgørelsen).
- (22) Der blev ikke fundet nogen foranstaltninger, som ændrede substansen i de foranstaltninger, der allerede var indført før vedtagelsen af harmoniseringsforanstaltningen, på en sådan måde, at det indebar yderligere restriktioner. Denne ændring indeholdt således ingen nye foranstaltninger, der skal anses for strengere end forordning (EF) nr. 842/2006, men mindske deres indvirkning på det indre marked. Det er derfor passende at anvende artikel 94, stk. 4, i forbindelse med vurderingen af alle bestemmelser i bekendtgørelsen, også dem, der blev ændret i 2007.
- (23) Bekendtgørelsen er imidlertid fortsat mere vidtgående end bestemmelserne i forordning (EF) nr. 842/2006, idet den indeholder forbud mod import, salg og anvendelse af nye produkter, der indeholder f-gasser, efter den 1. januar 2006, samt et forbud mod import, salg og anvendelse af nye og genvundne F-gasser efter den 1. januar 2006, mens forordningen indeholder et mindre restriktivt forbud mod markedsføring, eftersom det kun gælder for produkter opført i bilag II. Endvidere pålægger forordningen kun restriktioner i anvendelsen af SF₆, mens den østrigske foranstaltning også begrænser anvendelsen af HFC og PFC. Eftersom bekendtgørelsen er mere vidtgående med hensyn til markedsføring og kontrol af anvendelsen, er den strengere end den nugældende lovgivning på fællesskabsplan.
- (24) Republikken Østrig hævder, at denne lovgivning er nødvendig, for at Østrig kan opfylde sine forpligtelser i henhold til Kyoto-protokollen, dvs. en nedbringelse på 13 % af de samlede drivhusgasemissioner i forhold til 1990 inden 2012, og at det derfor er nødvendigt at sætte ind over for samtlige kilder til drivhusgasemissioner.
- (25) Foreneligheden med bestemmelserne undersøges på grundlag af artikel 95, stk. 4, og artikel 95, stk. 6, under hensyntagen til forordning (EF) nr. 842/2006. Det fastsættes i artikel 95, stk. 4, at meddelelsen skal ledsages af en beskrivelse af begrundelserne i relation til et eller flere af de vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 30, eller i relation til miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet.
- (26) På baggrund af ovenstående mener Kommissionen, at den anmodning, som Republikken Østrig har indgivet med henblik på at få tilladelse til at opretholde sine nationale bestemmelser om visse industrielle drivhusgasser, kan accepteres efter EF-traktatens artikel 95, stk. 4.

2. VURDERING AF SAGENS OMSTÆNDIGHEDER

- (27) I henhold til traktatens artikel 95, stk. 4, og stk. 6, første afsnit, skal Kommissionen påse, at alle de i denne artikel fastsatte betingelser for, at en medlemsstat kan opretholde de gældende nationale bestemmelser, som fraviger en harmoniseringsforanstaltning vedtaget af Fællesskabet, er til stede. De nationale bestemmelser skal navnlig være begrundet i vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 30, eller som vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet, må ikke være et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne og må ikke udgøre en urimelig eller unødvendig hindring for det indre markeds funktion.

2.1. BEVISBYRDEN

- (28) Når Kommissionen undersøger, om de nationale foranstaltninger, der er givet meddelelse om i henhold til artikel 95, stk. 4, er berettigede, skal den basere sig på de »grunde«, der er fremført af den medlemsstat, der har givet meddelelsen. Dette betyder, at i henhold til bestemmelserne i EF-traktaten ligger ansvaret for at bevise, at de nationale foranstaltninger er berettigede, hos den anmodende medlemsstat, som ønsker at opretholde dem.

2.2. BEGRUNDELSE BASERET PÅ VIGTIGE BEHOV, HVORTIL DER HENVISES I ARTIKEL 30, ELLER SOM VEDRØRER MILJØBESKYTTELSE ELLER BESKYTTELSE AF ARBEJDSMILJØET

2.2.1. Østrigs holdning

- (29) Som begrundelse for opretholdelsen af deres nationale bestemmelser henviser de østrigske myndigheder til Republikken Østrigs forpligtelser i henhold til Kyoto-protokollen. Vedtagelsen af bekendtgørelsen bidrog til at opfylde forpligtelsen til at nedbringe landets emissioner med 13 % under 1990-niveauet inden 2012, hvilket svarer til en maksimal emission på 67 mio. tons CO₂-ækvivalenter.
- (30) I maj 2006 indsendte Østrig en redegørelse vedrørende »undersøgelse af den seneste udvikling inden for udvalgte områder for anvendelse af fluorholdige gasser med globalt opvarmningspotentiale«. Det hedder i undersøgelsen, at F-gasser, der er omfattet af bekendtgørelsen, tegnede sig for over 2 % af Østrigs drivhusgasemissioner i 2003, og at der forventedes en fordobling omkring 2010. Bekendtgørelsen var derfor en integrerende del af den nationale klimastrategi.
- (31) Den østrigske regering er af den opfattelse, at bekendtgørelsen har til formål at beskytte miljøet, og at den er nødvendig og proportional med hensyn til forebyggelse og nedbringelse af emissioner af fluorholdige gasser. Den mener derfor, at den er i overensstemmelse med traktaten.

2.2.2. Vurdering af Østrigs holdning

- (32) Efter at have gennemgået de oplysninger, der er indsendt af Østrig, mener Kommissionen, at anmodningen om at opretholde strengere foranstaltninger end dem, der er indeholdt i forordning (EF) nr. 842/2006, navnlig efter at disse foranstaltninger er bragt mere i overensstemmelse med forordningen, kan anses for at være i overensstemmelse med traktaten af følgende grunde.
- (33) Bekendtgørelse nr. 447/2002 var genstand for en overtrædelsesprocedure indledt af Kommissionen i 2004, dvs. før forordning (EF) nr. 842/2006 trådte i kraft. I åbningskrivelsen til Østrig påpegede Kommissionen, at forbuddet mod HFC i køle- og luftkonditioneringsystemer kunne anses for ikke at være proportionalt, fordi disse systemer er lukkede systemer, og så længe der kan garanteres korrekt funktion, vedligeholdelse og genanvendelse, kan udledningen af HFC holdes på et minimum.

(34) Denne procedure var baseret på EF-traktatens artikel 28-30. Efter vedtagelsen af forordning (EF) nr. 842/2006 og Østrigs anmeldelse af strengere nationale foranstaltninger i henhold til forordningens artikel 9, stk. 3, blev overtrædelsesproceduren afsluttet.

(35) I åbningskrivelsen var Kommissionen af den opfattelse, at de østrigske foranstaltninger kunne være i strid med EF-traktatens artikel 28 af følgende grunde: For det første syntes forbuddet mod at anvende HFC som kølemiddel ikke at være nødvendigt og proportionalt med henblik på at sikre en tilstrækkelig nedbringelse — med rimelige og effektive midler — af udledningerne af drivhusgasser af hensyn til miljøet. For det andet mente Kommissionen, at for så vidt angik anvendelsen af HFC som brandslukningsmiddel, kan tærsklen for globalt opvarmningspotentiale som omhandlet i bekendtgørelsen have udgjort en vilkårlig forskelsbehandling mod produkter fra andre medlemsstater.

(36) Dette problem blev taget op i forbindelse med ændringsbekendtgørelse nr. 139/2007. Ændringen af bekendtgørelsen i 2007 resulterede i ophævelse og lempelse af nogle af forbuddene, og dermed udgør de anmeldte foranstaltninger ikke en hindring for det indre markeds funktion som omhandlet i EF-traktatens artikel 95, stk. 6.

(37) Hvad angår anvendelsen af HFC i forbindelse med køle- og luftkonditioneringsudstyr, gælder det reviderede forbud ikke længere for udstyr, der anvendes til afkøling af computere, uanset fyldningsstørrelse, udstyr indeholdende mellem 150 g og højst 20 kg, fritstående anlæg med kølemiddelfyldning på højst 20 kg, kompakte enheder med fyldninger på 0,5 kg pr. kw og store forbundne stationære enheder med fyldninger på højst 100 kg. Forbuddet gælder således ikke for de fleste køle- og luftkonditioneringsystemer. Disse ændringer tager hensyn til redegørelsen fra maj 2006, som blev forelagt for Kommissionen. Forbuddet mod anvendelsen af HFC som brandslukningsmiddel blev ophævet i forbindelse med ændringen.

2.2.2.1. Den miljømæssige begrundelse

(38) I henhold til Kyoto-protokollen forpligtede EF sig samlet til at nedbringe drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne med mindst 8 % i 2008-2012 sammenlignet med 1990. Under de efterfølgende drøftelser med EF forpligtede Republikken Østrig sig til at nedbringe landets samlede drivhusgasemissioner med 13 % i denne periode ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets beslutning 2002/358/EF af 25. april 2002 om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed, (EFT L 130 af 15.5.2002, s. 1).

- (39) Bekendtgørelsen er et led i en bredere strategi, som Østrig har indført for at opfylde sit mål for nedbringelse af emissioner i henhold til Kyoto-protokollen og den efterfølgende byrdefordelingsaftale, som er vedtaget på fællesskabsplan.
- (40) Denne strategi dækker enhver kilde til drivhusgasemissioner, der er omfattet af Kyoto-protokollen. Foranstaltninger vedrørende F-gasser er derfor et led i den samlede østrigske indsats for at opfylde landets forpligtelser. Emissionerne af disse F-gasser anslås at fordobles i 2010 uden yderligere regulering med stigende brug af køling og også som et resultat af den kommende udfasning af HCFC'er fra køling i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29. juni 2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget ⁽¹⁾.
- (41) På baggrund af ovenstående mener Kommissionen, at den miljømæssige begrundelse, som Østrig har givet, nemlig nedbringelse og forebyggelse af fluorholdige gasemissioner, er gyldig.
- 2.2.2.2. *Relevansen og proportionaliteten af den østrigske bekendtgørelse i relation til målet om at opnå en yderligere nedbringelse af de fluorholdige drivhusgasser*
- (42) For yderligere at nedbringe og forebygge emissioner af F-gasser besluttede Østrig allerede i 2002 at indføre selektive markedsføringsforbud for nyt udstyr. Denne beslutning var baseret på undersøgelser af eksistensen af og adgangen til alternativer, der er fri for f-gasser. Foranstaltningerne er efterfølgende blevet revideret i 2006 med henblik på at tage hensyn til de seneste videnskabelige og teknologiske landvindinger og for at imødegå Kommissionens betænkeligheder med hensyn til proportionaliteten af disse.
- (43) Der gøres også opmærksom på, at artikel 9, stk. 3, litra a), i forordning (EF) nr. 842/2006 kun tillader nationale foranstaltninger at blive opretholdt indtil den 31. december 2012, og eftersom der i meddelelsen fra Republikken Østrig henvises til denne artikel i forordningen, følger det, at bekendtgørelsen gælder i en begrænset periode.
- (44) Bekendtgørelsen tillader, at der eventuelt gives undtagelser, når det viser sig, at der ikke findes nogen alternativer til anvendelsen af HFC i skum og produkter indeholdende skum. Endvidere er undtagelserne for anvendelsen af HFC til nye aerosoler, der er beregnet til eksport, blevet forlænget.
- (45) Samtidig med at det konstateres, at bekendtgørelsen har visse konsekvenser for den frie omsætning af varer inden for Fællesskabet, drager Kommissionen ikke desto mindre på grundlag af ovenstående analyse den konklusion, at bekendtgørelsen er berettiget ud fra et miljømæssigt synspunkt og tager hensyn til de påtænkte forbuds indvirkning på det indre marked, navnlig fordi den er baseret på en analyse af eksistensen af og adgangen til alternativer under Østrigs særlige omstændigheder og derudover rummer mulighed for at give individuelle dispensationer.
- 2.3. **FRAVÆR AF VILKÅRLIG FORSKELSBEHANDLING, SKJULTE BEGRÆNSNINGER AF SAMHANDELEN MELLEM MEDLEMSSTATERNE**
- (46) Ifølge EF-traktatens artikel 95, stk. 6, bekræfter eller forkaster Kommissionen de pågældende nationale bestemmelser efter at have konstateret, om de er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne.
- (47) Der gøres opmærksom på, at en anmodning efter EF-traktatens artikel 95, stk. 4, skal vurderes på baggrund af de betingelser, der er fastlagt i såvel dette stykke som i stk. 6 i denne artikel. Hvis en af disse betingelser ikke er opfyldt, skal anmodningen afvises, uden at det er nødvendigt at undersøge de øvrige betingelser.
- (48) De nationale bestemmelser, der er givet meddelelse om, er generelle og gælder for såvel nationale som importerede produkter. Efter at reglerne vedrørende anvendelsen af HFC er bragt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 842/2006, er der ikke noget, der tyder på, at de nationale bestemmelser, der er givet meddelelse om, kan anvendes som et middel til vilkårlig forskelsbehandling mellem økonomiske aktører i Fællesskabet.
- (49) Hvad angår begrænsningerne af køb fra andre EØS-stater, herunder EU-medlemsstaterne, er det underforstået, at disse bestemmelser er beregnet til inden for foranstaltningernes anvendelsesområde at sikre ligebehandling af alle stoffer eller produkter, uanset deres oprindelse, dvs. indenlandsk fabrikerede, importerede eller indkøbt på det indre marked. Varer importeret fra lande uden for EØS er omfattet af bestemmelserne om markedsføring. Dette gælder også for varer købt fra en EØS-stat, som ikke er medlem af EU, hvorved foranstaltningerne for disse varers vedkommende er baseret på to forskellige elementer i bestemmelsen, idet transaktionen på samme tid repræsenterer markedsføring og køb fra en EØS-stat. Dette burde imidlertid ikke resultere i diskriminerende behandling af disse varer.

⁽¹⁾ EFT L 244 af 29.9.2000, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 899/2007 (EUT L 196 af 28.7.2007, s. 24).

- (50) Målsætningen for bekendtgørelsen er miljøbeskyttelse, og der er ikke noget, der tyder på, at bekendtgørelsen — med hensyn til intention eller gennemførelse — skulle resultere i en vilkårlig forskelsbehandling eller skjult handelsbegrænsning.
- (51) Det er derfor Kommissionens opfattelse, at der ikke er noget, der tyder på, at de nationale bestemmelser, som er meddelt af de østrigske myndigheder, udgør en urimelig hindring for det indre markeds funktion set i forhold til de forfulgte mål.

III. KONKLUSION

- (52) I lyset af ovenstående mener Kommissionen, at den anmodning, som Republikken Østrig indsendte den 29. juni 2007 om tilladelse til indtil den 31. december 2012 at opretholde sin nationale lovgivning, som er strengere end forordning (EF) nr. 842/2006 med hensyn til markedsføring af produkter og udstyr indeholdende, eller hvis funktion afhænger af, F-gasser, kan accepteres.
- (53) Kommissionen finder desuden, at de nationale bestemmelser, der blev vedtaget i 2002, som ændret i 2007:
- imødekommer behovet for at beskytte miljøet
 - tager hensyn til eksistensen og den tekniske og økonomiske tilgængelighed af alternativer til de forbudte anvendelser i Østrig og formentlig vil have en begrænset økonomisk virkning
 - ikke er et middel til vilkårlig forskelsbehandling
 - ikke udgør en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og

— således er i overensstemmelse med traktaten.

Kommissionen mener derfor, at de kan opretholdes.

Der gøres imidlertid opmærksom på, at de undtagelser, der er omhandlet i § 8, stk. 2, i bekendtgørelsen, ikke kan indrømmes efter den 4. juli 2008 i relation til enkomponentskum som anført i artikel 9, stk. 1, og bilag II i forordning (EF) nr. 842/2006, medmindre dette er nødvendigt for at opfylde nationale sikkerhedsnormer —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De nationale bestemmelser om visse fluorholdige drivhusgasser, som Republikken Østrig gav meddelelse om til Kommissionen ved brev af 29. juni 2007, og som er mere vidtgående end forordning (EF) nr. 842/2006 med hensyn til markedsføring af produkter og udstyr indeholdende, eller hvis funktion afhænger af, F-gasser, godkendes herved. Det tillades Republikken Østrig at opretholde dem indtil den 31. december 2012.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Republikken Østrig.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 2007.

På Kommissionens vegne
Stavros DIMAS
Medlem af Kommissionen

AFTALER

RÅDET

Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Moldova om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Moldova om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse, trådte i kraft den 1. januar 2008, efter at proceduren i aftalens artikel 22 var afsluttet den 20. november 2007.

Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Montenegro om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Montenegro om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse, trådte i kraft den 1. januar 2008, efter at proceduren i aftalens artikel 22 var afsluttet den 14. november 2007.

Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Serbien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Serbien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse, trådte i kraft den 1. januar 2008, efter at proceduren i aftalens artikel 22 var afsluttet den 12. november 2007.

Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse, trådte i kraft den 1. januar 2008, efter at proceduren i aftalens artikel 22 var afsluttet den 29. november 2007.

Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Bosnien-Hercegovina om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Bosnien-Hercegovina om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse, trådte i kraft den 1. januar 2008, efter at proceduren i aftalens artikel 22 var afsluttet den 30. november 2007.

Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine om tilbagetagelse af personer

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine om tilbagetagelse af personer træder i kraft den 1. januar 2008, idet proceduren i aftalens artikel 22 blev afsluttet den 30. november 2007.

Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Albanien om lettelse af udstedelsen af visa

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Albanien om lettelse af udstedelsen af visa trådte i kraft den 1. januar 2008, efter at proceduren i aftalens artikel 14 var afsluttet den 13. november 2007.

Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Bosnien-Hercegovina om lettelse af udstedelsen af visa

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Bosnien-Hercegovina om lettelse af udstedelsen af visa trådte i kraft den 1. januar 2008, efter at proceduren i aftalens artikel 14 var afsluttet den 30. november 2007.

Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Montenegro om lettelse af udstedelsen af visa

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Montenegro om lettelse af udstedelsen af visa trådte i kraft den 1. januar 2008, efter at proceduren i aftalens artikel 14 var afsluttet den 14. november 2007.

Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om lettelse af udstedelsen af visa

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om lettelse af udstedelsen af visa trådte i kraft den 1. januar 2008, efter at proceduren i aftalens artikel 14 var afsluttet den 30. november 2007.

Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Serbien om lettelse af udstedelsen af visa

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Serbien om lettelse af udstedelsen af visa trådte i kraft den 1. januar 2008, efter at proceduren i aftalens artikel 14 var afsluttet den 12. november 2007.

Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Moldova om lettelse af udstedelsen af visa

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Moldova om lettelse af udstedelsen af visa trådte i kraft den 1. januar 2008, efter at proceduren i aftalens artikel 15 blev afsluttet den 20. november 2007.

Meddelelse om ikrafttrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine om lettelse af udstedelsen af visa

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Ukraine om lettelse af udstedelsen af visa træder i kraft den 1. januar 2008, idet proceduren i aftalens artikel 14 blev afsluttet den 30. november 2007.

III

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union)

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT V I EU-TRAKTATEN

RÅDETS FÆLLES HOLDNING 2008/81/FUSP

af 28. januar 2008

om ændring af fælles holdning 98/409/FUSP vedrørende Sierra Leone

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 29. juni 1998 fælles holdning 98/409/FUSP vedrørende Sierra Leone ⁽¹⁾ for at gennemføre de foranstaltninger, der var blevet pålagt ved FN's Sikkerhedsråds resolution (UNSCR) 1171 (1998).
- (2) FN's Sikkerhedsråd vedtog den 21. december 2007 resolution 1793 (2007) om undtagelse fra de foranstaltninger, der var pålagt ved punkt 5 i UNSCR 1171 (1998). Fælles holdning 98/409/FUSP bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES HOLDNING:

Artikel 1

I artikel 4 i fælles holdning 98/409/FUSP indsættes følgende stk. 3:

»Den i stk. 1 nævnte foranstaltning gælder ikke for rejser, der foretages af vidner, som skal give møde for Den Særlige Domstol for Sierra Leone.«

Artikel 2

Denne fælles holdning har virkning fra dagen for vedtagelsen.

Artikel 3

Denne fælles holdning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. januar 2008.

På Rådets vegne
D. RUPEL
Formand

⁽¹⁾ EFT L 187 af 1.7.1998, s. 1.